

LEHEN HEZKUNTZA 2021

XX. IDAZLAN KOADERNOA

GERNIKA-LUMO
2021

XX. IDAZLAN KOADERNOA

Ipuin zoragarriak

**Lehen Hezkuntza
GERNIKA-LUMO
2021**

Argitaratzailea:

- Gernika-Lumoko Euskara Zerbitzua eta Hezkuntza Saila

Laguntzaileak:

- Allende Salazar Ikastetxea
- Barrutia Eskualde Ikastetxea
- Mertzede Ikastetxea
- San Fidel Ikastola
- Seber Altube Ikastola

Azalaren egilea:

Uxue Martinez Artetxe
(LH 6. mailako ikaslea)

Babeslea:

- Bizkaiko Foru Aldundiko Kultura Saila
(Euskara Zuzendaritza)

Diseinua eta maketazioa:

- 11barri

Inprimaketa:

- Lizaso Grafikak Zornotza

XX.
DAZLAN
KOADERNOA

Ipuin zoragarriak

Lehen Hezkuntza
GERNIKA-LUMO
2021

IDAZLAN KOADERNOAK 2021

LHkoen IRAKURKETA EKITALDIA

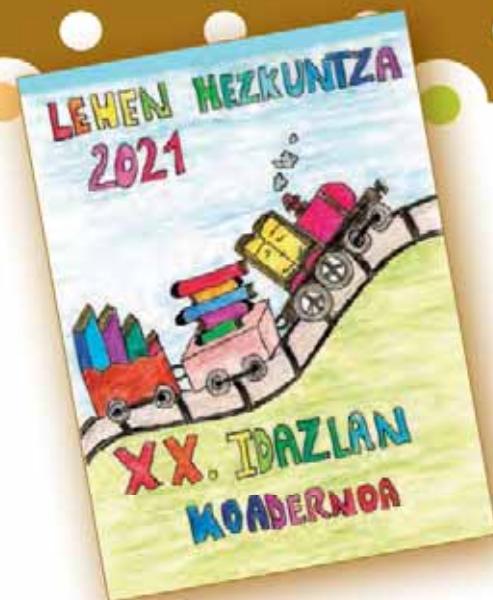
2021eko MAiATZaren xxan

GERNIKA-LUMOn •

LIZEO ANTZOKIAN, 11:00etan

aurkibidea

IZENA

maila

IPUINA

orr.

Ainhitz Bañuelos	L.H. 2.	<i>Altxor misteriotsua</i>	5
Iratzi Gondra Olmos	L.H. 2.	<i>Koloretako estralurtarra</i>	6
Alize Arzanegi	L.H. 2.	<i>Peruren lehen hagina</i>	8
Aimar Arrien Fernandez	L.H. 2.	<i>Iurgi eta Unai basoan</i>	9
Peru Villacorta Korta	L.H. 2.	<i>Egiak eta gezurrak</i>	11
Ander Ortiz Elizondo	L.H. 2.	<i>Joan eta tigrea</i>	13
Ekhi Baqueriza Aberasturi	L.H. 2.	<i>Txakurra eta izozkia</i>	15
Enara Ugarteberu Urzuriaga	L.H. 2.	<i>Amamaren gaztelua</i>	16
Julen Lopez Becerra	L.H. 2.	<i>ASKE-BIZI</i>	17
Danel Garay Martin	L.H. 2.	<i>Mundua, espazioa eta hiru lagunak</i>	19

Andrea Chirilla	L.H. 3.	<i>Aitxitxeren altxor izkutua</i>	22
Aner Lejarza	L.H. 3.	<i>Ostruka pozik</i>	24
Bidatz Jaio Goiri	L.H. 3.	<i>Bidatz eta bere ahizpa</i>	26
Nahia Larruskain Rodriguez	L.H. 3.	<i>Bi neskatxa basoan daude</i>	28

Paule Artadi Gomez	L.H. 4.	<i>Untxi magikoaren abentura</i>	30
Alaitz Ikazuriaga	L.H. 4.	<i>Jon eta sanguak</i>	33
Joan Kortabitarte	L.H. 4.	<i>Iratxo lorezaina</i>	36
Anton Martinez Martija	L.H. 4.	<i>Birus erregea</i>	38
Izar Elortegi de la Torre	L.H. 4.	<i>Marin eta ostadarren koloreak</i>	39
Iratzi Fuentes Betanzos	L.H. 4.	<i>Mutil maltzurra</i>	42

Sergio Tiscenco	L.H. 5.	<i>Izar berri bat</i>	44
Maia Pertika	L.H. 5.	<i>Ipuinetik ihesi</i>	47
Malen Zabala Gartzia	L.H. 5.	<i>Lepoko magikoa</i>	51
Ane Etxebarria Uria	L.H. 5.	<i>Bizitza gogorra</i>	54

Naia Goienetxe Esquibel	L.H. 6.	<i>Aberastasunetik zoriontasunera</i>	57
Aner Legarreta Ituarte	L.H. 6.	<i>Balearen erakutsia</i>	60
Cristina Pereira	L.H. 6.	<i>Lurretik zerura</i>	63
Oinatz Arejita	L.H. 6.	<i>Urte arraroa</i>	66
Iratzi Dominguez Gonzalez	L.H. 6.	<i>Gurarien dirua</i>	69
Izaro Anakabe Martinez	L.H. 6.	<i>Laura neska bikaina</i>	73

Ainhitz Bañuelos

«Ainhitz deitzen naiz eta lagunekin jolastea gustatzen zait»

Altxor misteriotsua

Altxor misteriotsua

Barzen behir Ainhitz deitutako neska bat. Ainhitzek mapo bat surkitu zuen eta etxetik estropatu zen.

Lexuri izeneko lagun latekin topoatu zuten eta batera joan ziren mapoko altxorra bilatzera. Baina bidean lopur bat surkitu zuten eta korrika hasi zirenean Zulo misteriotsua batera jausi ziren. Erin ziren zmeotik irten baina gauza distiratsu bat ikusi zuten eta altxorra izan zen.

Azkenean altxorra hartzu zuten eta Zuloko atea surkitu zuten eta zmeotik irten ziren bi lagunak.

Iratzi Gondra Olmos

«Margoztea asko gustatzen zait»

**Koloretako
estralurtarra****KOLORETAKO ESTRALURTARRA**

Bazen behin astronauta bat egun batean i/largira joatea
mentratur zuen eta hori egin zuen. Bapatean, koloretako
estralurtar bat ikusi zuen eta orro egin zion astronautak.
Korrika ihes egin zuen eta koloretako estralurtarra
bere etxean sartu eta negarbez hasi zen.

Astronauta hurbildu egin zitzaien eta galdeztu zion:

- Zer gentatzen zateu? Koloretako estralurtarrak
erantzun zion:
- Ni koloretakoa nahi eta besteark berdeak dira, eta ez dute
nirekin jolastu nahi
- Ba etorri nire Planetara! Lurra da.
- Ezin dut! baina astronautak pentsatu zuen.
- Ba ni hilero zu bisitatzen etorriko nai? zados?

-ondo) esan zuen estraluntarrak eta horrela pozik
bizi oizan ziren.

L.H. 2. maila

Alize Arzanegi

«Iakurtzea, marraztea eta dinosauroekin jolastea gustatzen zait»

Peruren lehen hagina

Bazen behin Peru izeneko mutil bat. Peruk, 7 urte zituen eta lehen hagina jausi zitzaiion. Bere gelakoek burda egin zioten azkena yam zelako hagina jausten.

Gaua heldu zenean, Peru maitagarria ikusi zuen lehengo hagina eramatzen. Onduan maitagarriak Peru triste ikusi zuen.

Peruk esan zion lagunek barre egiten ziotela azkena yam zelako hagina jausten. Maitagarriak Peruri leue egin zioten lagunetik han idatzi zien:

Peruri ez egin barre nire laguntzailea da eta!

Orduetik aurera inork ez zion barre egin Peruri.

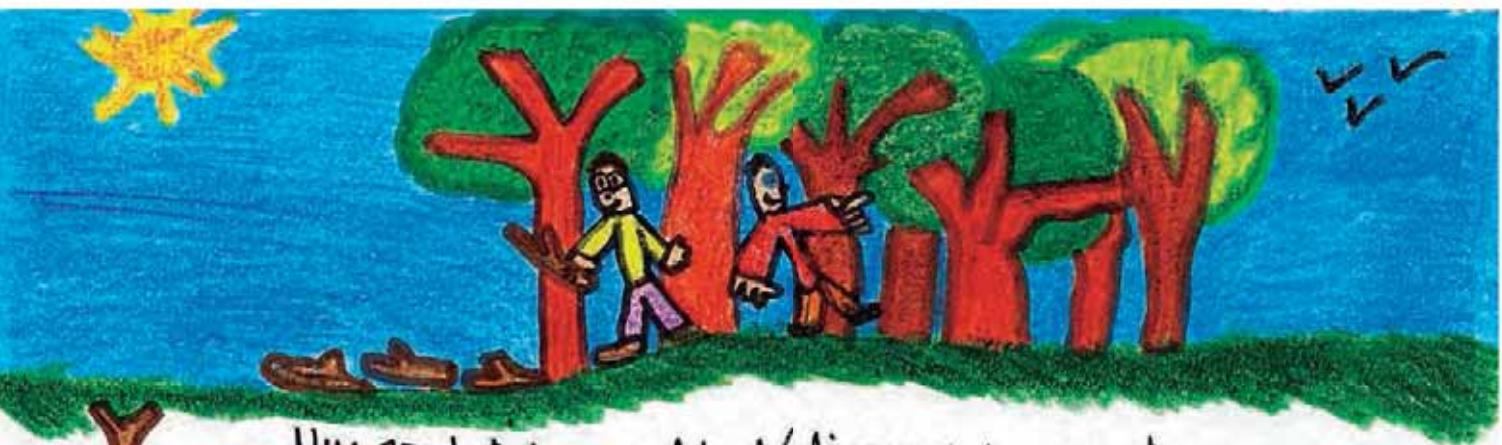
Aimar Arrien Fernandez

«Futbolean jolastea eta familiarekin egotea gustatzen zait»

Iurgi eta Unai basoan**IURGI ETA UNAI
BASOAN**

Oraintxela urte asko gororrikatu bano batean, Iurgi eta Unai izeneko bi anaia zeuden. Iñaki 15 urte zituen. Handiz, zen eta ile eta begi marrak zituen. Unai 11 urte zituen. Iurgi baino txikiagoa zen. Ile beltza eta begi urdinak zituen. Iurgi ausarta eta indartsua zen, Unai ordea lehertua, laina ore arria. Egun batean Iurgi eta Unai, baroan sortu ziren jolastera. Iñaki baroan wum-wum joan zahi zuen eta hau eran zion Unai :

- Unai goaren baroan zen dagoen ikutera!
Eta Unai eran zion:

- Nik ez duit joan nahi. Nahiko duit eragutzen dudan lekuak ibili.
- Izen aurarta eta ekori hirukin! - esan zion Iñaki.
- Ongi eta - erantzun zuen Uxak.
Bat - batean baroen galduko zendeak kontrolo zuen. Iñaki beldurtu egun zen eta negarreko hori zen, baina Uxak hau esan zion:
 - Urnintzaera hau ganean makiltsoak bota ditu lurrera. Orain makiltsoak batzen baditugu eragutzen dugun tokira helduko gara.Iñaki esterrak eman zizkion Uxak eta kontrolo zuen hobe zela ongi izatea aurartu baino.
- Hala bazan edo ez bazan, zuri dadila kalabarzan eta inten dadila Gernika-Lumoko plazan.

Peru Villacorta Korta

«Aupa Athletic txapeldun!»

Egiak eta gezurrak**EGIAK ETA GEZURRAK**

Mikel ordean dago liburu bat irakurtzen, arko gustatzen zaiolaiko ikastolaera joatea. Baina lanak egiten txarra zen.

Egun leatean danak ondo egin zituen eta iuri! eran zuen mikelak. Aita eta ama osorik egon ziren egun horretan. Geroasmotzak lanak egin gabe zitusla eraten deitu zuen. Aita eta ama sripatzen geratu ziren. Orduram aitak Mikelari galdu zuion:

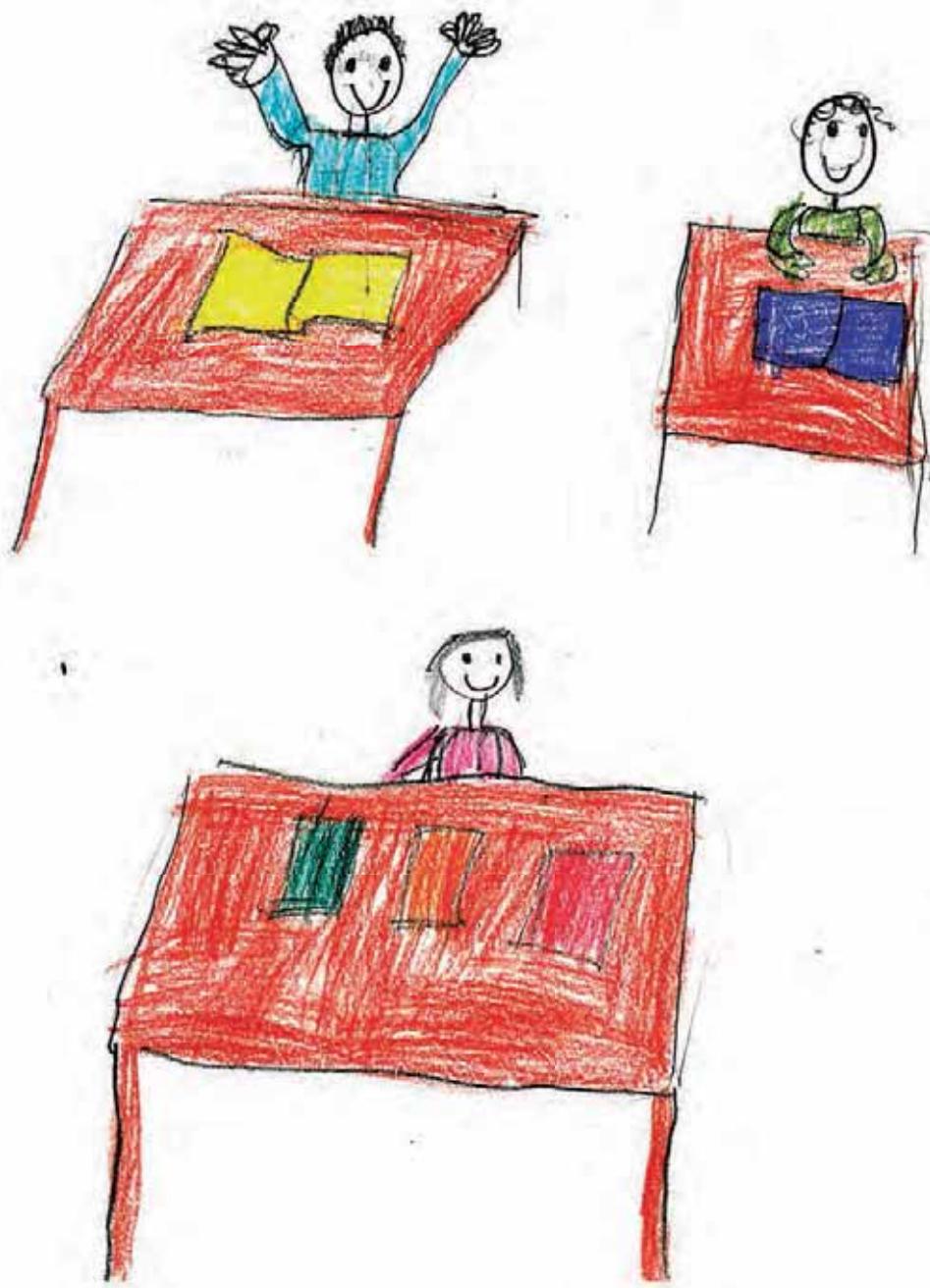
-Hau egia da mikel?

-Bai aita, mik lan danak egin ditut!

orduan, aita Mikelon motxila

laegiratzen joan zen.

Vor ari da egia eraten eta nor ari da
gorurretan?

Ander Ortiz Elizondo

«Kalean bizikletan ibiltzea eta
etxearen wiiarekin jolastea gustatzen zait»

Joan eta tigrea

JOAN ETA TIGREA

Bazen behin Joan izeneko mutil bat. Joanek Turto ditzu. Altxanda eta ez da oso argala. Ile beltza du eta begi marraskak ditzu. Joan aldia, aussa eta sanguinea da.

Tigur batean Joan salvanak paseoak dabil. Hela tigre txiki bat ikusten du. Tigrea oso gase da. Tigre txikia Joan atxikitzen naiatsu da.

—Gaz nais eta jan eginda zaitut! —Eraten du tigreak eta Joaren atzetik Korrika haster da.

Joan aurarta denetaraz da. Isurtzen eta ideia bat eraturatzera zio. Joaren paltsa bat dorrona eta horrik okela zati txiki bat ateratzeari ditzu. Okela zati txikia ematen dia eta tigreak Joan erakem uztaro

du okela asko gustatzen zuiolaka. Tigeoa okela
jaten dagoen bitxtean Joan Korrikar hasi eta etxera
lurretatzen da, bere sita eta amarengana. Etxean
bera maskota Kornalecioa dago bere zain.

Bi ita bi bue,
Bukatu da ipuin hau!!

Eksi Baqueriza Aberasturi

«Gehien gustatzen zaidana marrazkiak egitea da»

Txakurra eta izozkia

Txakurra eta izozkia

Baseren behin txakurtxo bat Max deitsen zena. Max txakurlandian bizi zen. Max tristia zen eta begi uxinak zituen. Eskatzen izozki bat zegoen. Izozkia larrea zen eta txakurrak izozkia bate ogera eraman zuen jateko. Orduan izozkialik eran zion! Ez jan merzedez! Maxek esan zion; ide bat daukat. Hurrengo egunean Maxeren jabea etorri egin zen. Maxek izozkia plater batetan jarrizten eta jabeak izozkia jan zuen. Maxek hagintha egin zion. Eto jabea odaletan hasi zen. Orduan Max triste jari zen; eta jabearen hanka miazkatu zuen. Jabea osatu zen. Eta jabeak Maxeri Musu bat eman zion eta Maxek ere jabeari eman zion musua. Orduan jabeak izozki bat eman zion. Eta Max pozuak. Jari zen. Handill aurkera denak pozuak eta zoriontsu bizi ziren.

Enara Ugarteberu Urzuriaga

«Gustuko dut telebista ikustea»

Amamaren gaztelua

Aspalditxo. Aspalditxo basoko etaola batean, nerka bat leisi zen. Martina zuen izena, ana, ben eta jolastea ordeztu. gustatzen zitzaion. Behin emak agindu zion, arrautzaak erosten amonmari. Martinauk arrautzaek eman zizkien eta hurrengo egunean arrautza batetik txito bat joie zuten. Martina horrituta geratu zen, eta bere etxera erromantzi mahi zuen. Amonmok begietz esanez Martinauk bere sainekoaren poltsikoa sortu eta bere etxolarantz aldiatu zen. Handik gutxira txito haundiak ziren eta zizne bat ematen zuen.

L.H. 2. maila

Julen Lopez Becerra

«Kirola egitea asko gustatzen zait»

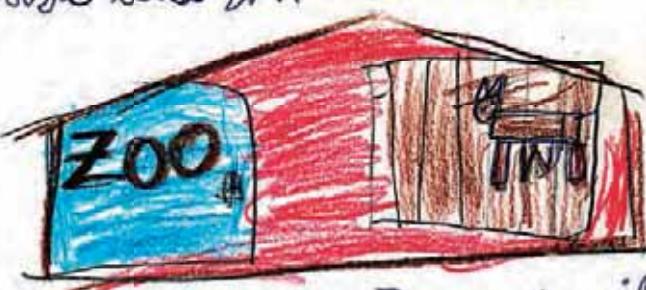
ASKE·BIZI

Behin lekuaren zoo hirtearen oto leiat lisi zan,

Ner zuen izena eta zuri dretza zan. Iaia zerenik,

zegazken. Oso triste lisi zan Kaila lekuaren

zegelako bste.

E gur batetan Ner gagaitutazegon. Zaska longibehak

bere Kaila zarraten dantzazun eta ihes egim zuen.

Ner orain arte eta postik zegazen bere ometsa

basoan bista zelaka.

zooak langdoak diren atzehi jadan

ziora harriatzeko, Ondre aho eta gero,

neu ikasun arrabitu zitondako spesie

ihusi zutorez liburuazko orobatki

zituen. Hestek osasuna zooak animalien

guztiak oskaratu zitzaztena zoa ikertuak

zauratu zituen.

José Lopéz 2.m H

L.H. 2. maila

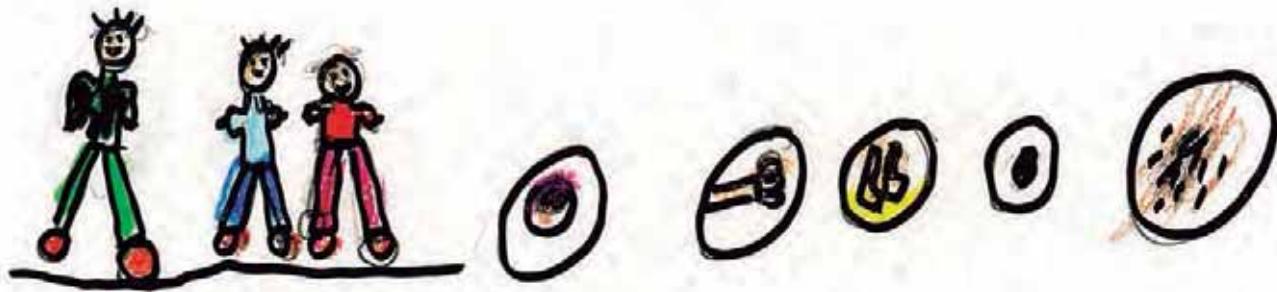
Danel Garay Martin

«Gimnasia egitea, telebista ikustea eta nire amumarekin egotea gustatzen zait»

Mundua, espazioa eta hiru lagunak

MUNDUA, ESPAZIOA ETA HIRU LAGUNAK

Behin batean hiru lagun ziren. Osasun lagun minak ziren. Haiekin izenak tinrare, Arantza eta Danel ziren eta botere magikoak zeukan: Amarraketa abiadura eta indarra, Aratzeko osmatzalea izatea eta Danelen puzkera eta Korrokoak batztea.

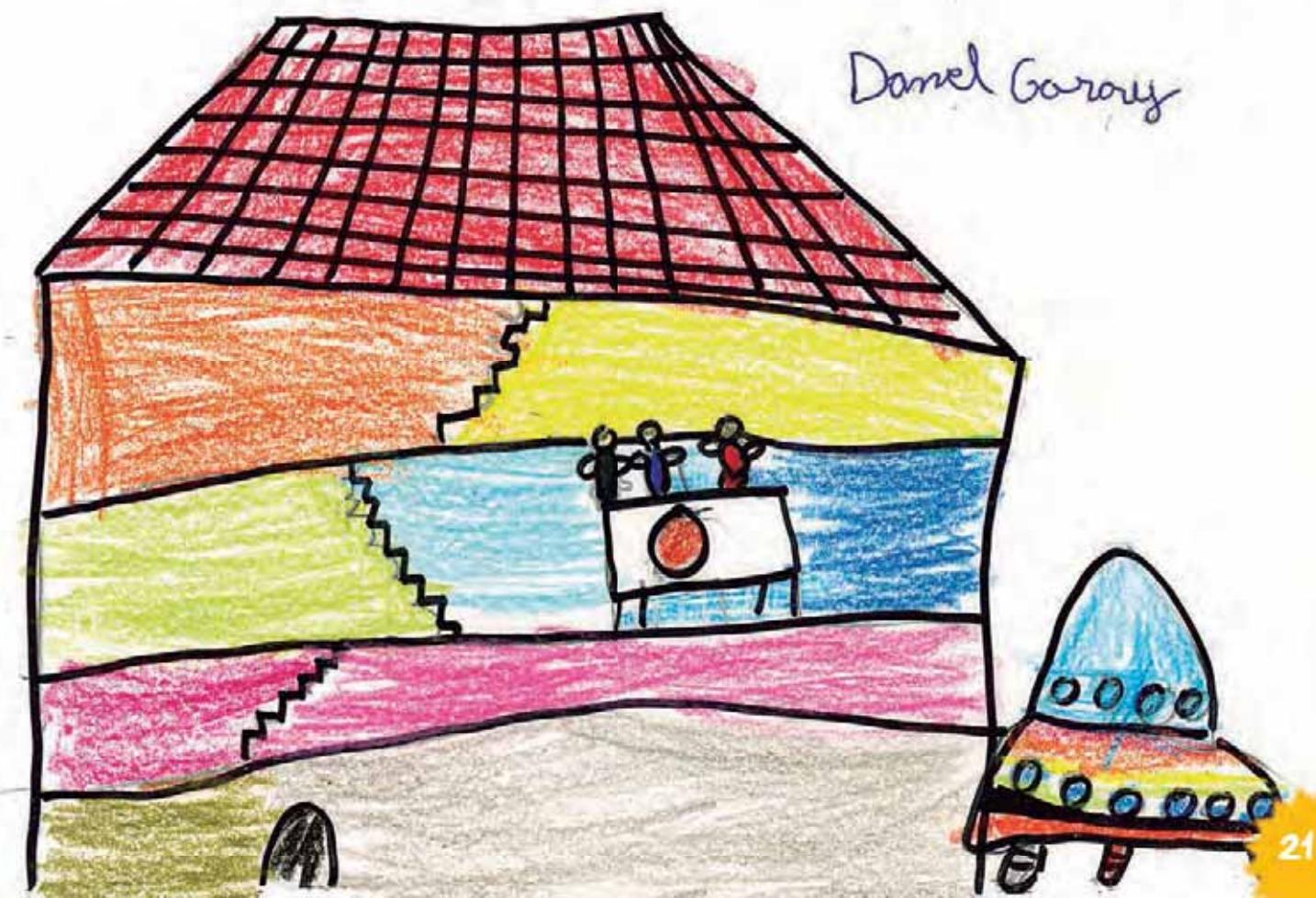
Arotzek Kapsula bat egin zuen. Dan elekt
puzker bat hoto eta erazioa joan
ziren. Han estalakuntza bi topoatu zituzten.

Estralakuntzak haiek jan nahi zituzten.

Orduan Aimorrek bere ohiadura erabili
zuen baino morziana gehiago agertu
ziren.

Aratzek kapsula lurresantz begira
ipini zuen. Danelek eta timorrekin
airean jarri zuten kapsula eta
lurra heldu ziren. Etxeon troko-
lateroko tarto jan zuten hiruzen
abentura ospatzeko.

L.H. 3. maila

Andrea Chirilla

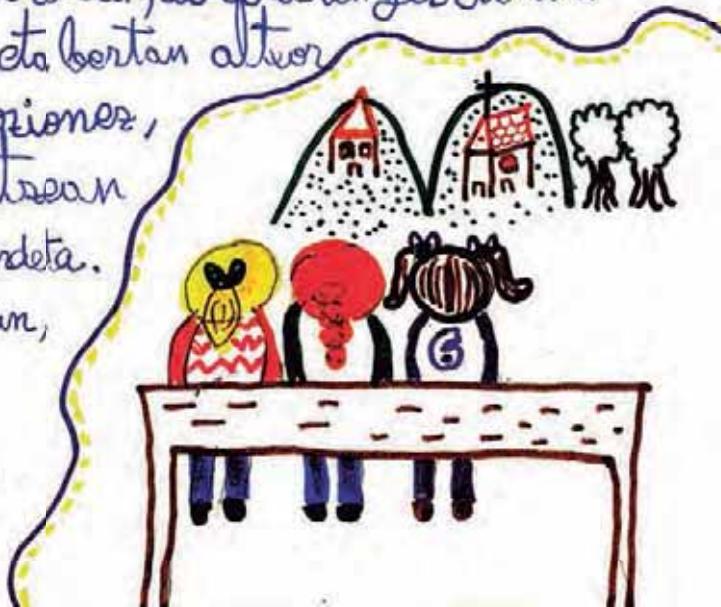
«Niri gehien gustatzen zaidana, pianoa jotzea eta marraztea da»

Aitxitxeren altxor izkutua

Aitxitxeren ALTXOR izkutua

Boriren behin Birkaitiko herri txiki batean, sorti
urteko hiru neskato. Errigoitiiko altxipa hirukiek ziren.
Ile horiduna, Amaiaren neskagaraiak eta alaia.
Ile Beltrarana zuen, Uxueren baina Uxu-mun
deitzen zioten, musu asko ematen zituelako. Ilegorrika
zuenari, Irati beldurti deitzen zioten, beti beldurtuta
egosten zelako.

Egun euritu batean, hiru neskatoak gurtiz aspertua
renden eta orduan, baserriko ganbarara igotzea pentsatu
zuten. Amak ez zien bertara joaten urten, han aitziberen
antzinako gauza baliotsuak zendelako. Oso ilun eta
rikir zegoen dana. Halako batean, aitziteeren gartelak
egunerotikoa aurkitu zuten eta bertan altxor
izkutu baten mapa. Mapak zionez,
altxorra, Arrietako eliza atean
dagoen haristian zegoen gordeta.
Haristikoa azken haritsaren szian,
hain zuren ere.
Eta inori eser esan barik,

A norietarantz gobiaztzen. Heldu nirenean, Irati bederitzu
bat-batean enbor bat gainero erosi zitzaion.
Enbor arpien harrogiatuta gelditu zen. Negarretz hasi zen.
Orduan, Uxu musituak ematen hasi zitzaion eta
leere ondoan egon zen. Bitartean, Amaiak biskarrorrotik
aizkorateoa aterata eta Kobreko hasi zen. Ordu asko igaro
ziren, baina lortu zuen ahizea enbor arpitik ateratzea.
Zorionez, enbor hura, harritiko arken haritza zen. Zubia handi
bat egin zuten, eta kutsa, han regoen. Zabaldzu zutenean ez zegoen ezer!!
Amaiak: zera da hau? - Haserre esan zuen.

Iratik: non dago gure altxorra?

Uxuk: ispilu zahar eta zilun bat baino ez dago, neskak!

Amaiak: meru bat dago

Iratik: ea zein jartzten duen.

Uxuk: zergatik erdugu hiruron artean irakurtzen?

Amaiak eta Iratik: Baasai !!

Hirurak batera: "gure arteko maitasuna da,
altxorrik ederrena."

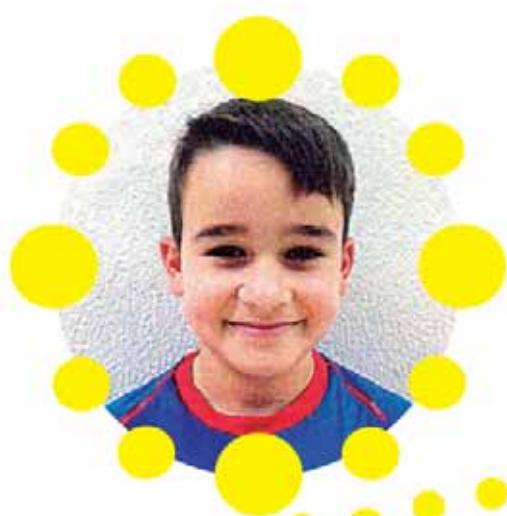
Hau irakurtzean, irribarre egin zuten eta ispiluan
berriaren irudia agertzen zela konturatu ziren.

Orduan, merioren esanetia ulertzut zuten.

Egia, egia, che arpien txeria.

gure arteko
maitasuna
da
altxorrik
ederrene

Aner Lejarza

«Lagunekaz jolastea gustatzen zait;
gogoko dudan jolasa baloi azeria da»

Ostruka pozik

OSTRUKA POZIK

Behin botean, Ostruka bat bera batarrak
kizi zeh Omoiko bozerrri txiki botean.

Bozerritarri pero handia ematen zion
Ostruko bozerrian batarrak kizirreok.

Horregatik animalia gehiago erosea bentzain
zuh / ostruktak horrela logunak itzanga
zitubako.

Anelehenean, bozerritarro gernikak
mertxatua joan zeh animalia aterberdinak
erostera.

Anelharren postuan animalia ostea ikusi
zituen salgai: ordiak, Iberriak, txantak, mendiak
eta ordiak.

Baserriek animalia bat erosi zuen eta
erremolkeak zirela zirela etxera erromatatu.
Baserritarrean erero heldu zenak, ostrukto
oso porik jorriz zen. erremolkes animaliaz
beteta ikusi zituen. Animaliek erremolkerik
jeitsi ziren eta ostrukturengatik jozt ziren.
animalio gurtziak berrera oso porik
bizi izan ziren Ondoko baserri diktiora.
Baserritarrean ere oso gurtzua zelarik zen
agindukoak.

Bidatz Jaio Goiri

«Familia eta lagunekin egotea gustatzen zait»

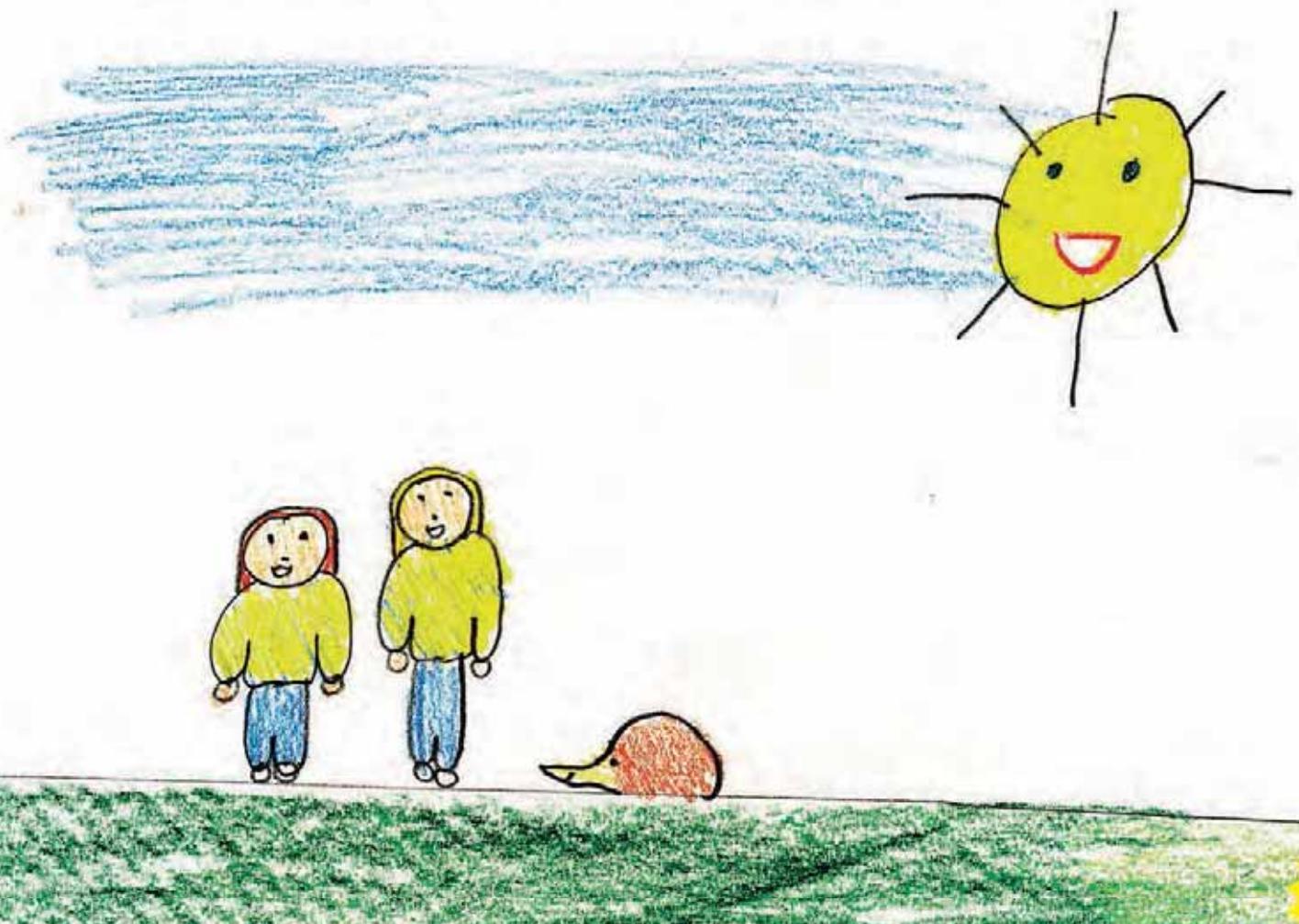
Bidatz eta bere ahizpa

BIDATZ ETA BERE AHIZPA

Euskaraz Herriko horri txiki latean bi ahizpalari ziren, Bidatz eta ahizpa txikia Icar. Bidateek zortzi urte, ile horria eta begi urdinak zituen. Oso ume ona zen, Icar berriz, oso biluzuria zen baina oso maitakorra. Bost urte, eta begi marroi haundi batzuk zituen. Txerri izeneko gampinezko triku bat zuen. Ohora joateko orduan hazi Txerriarekin joaten zen.

Udako arratsalde benolatcan, Bidatz bere ahizpa Icar, Txerri eta gurasoak Markinara joan ziren amona, uitite, izoko eta lehengurina ikustera. Arratsaldekooa zenez eta Markinalku etxearen pistina zegoenez bentan baina jasztagaua bat hantzeko aprobetxatuko zuten. Bidatz eta Icar bainatzera ani zirela, etxeko txakunra etorri eta Txerri uretarra bota zuen. Izarraren garraziak osaingoak lehengoak baino haundiagoak ziren, Txerri a puntuta ikusi zuenean.

Bidatzek txerri hartu eta ezkuoihal latean zantu zuen zikatzelko. Bidatzek amumari harria eta orratea erkatu zion eta amumak eman egin zizkion. Botoi batzuk bilatu zituen eta berchala Txerri Konpontzen hazi zen. Lehenengo zauriak josi zizkion eta ondoren begiak josi zizkion amonak eman dako boloiekin. Azkenik orrakutu eta txukun txukun jarri zuen. Txerri iprest zegoen Izannei emateko. Izannek Txerri ikusi zuenean, konponduta, oso gosik jarri zen eta besarkada haundi bat eman zion Bidatzi.

Nahia Larruskain Rodriguez

«Kirola egitea gustatzen zait.
Nagusitan mediku izatea espero dut jendeari laguntzeko»

Bi neskatxa basoan daude

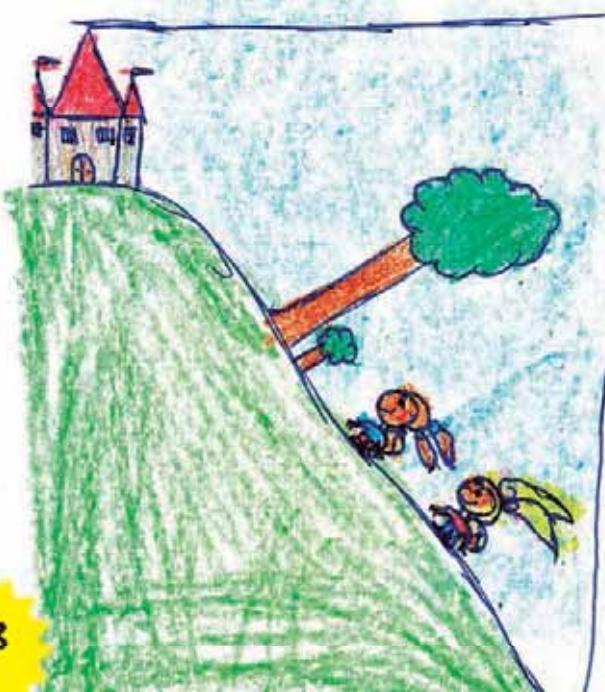
Udazken egun lainotsu batean, Elena izeneko neskatxa bat etxetik irten zen eta galdu egin zen, ez zekien nola bueltatu etxera. Bainak bide bat ikusi zuen. Bidetik erreka bat aurkitu zuen eta milaka gauza ikusi zituen, hainbat ordu ibili ondoren.

Herri bat ere aurkitu zuen; bertan lagun bat egin zuten Haizea izeneko eta honek herria erakutsi zion. Haizeak oraindik ezetzen ez zuen parte bat zegoen eta Elenak zein zen jakin nahi zuten. Haizeak esan zion han mendi puntan gaztelu bat zegocela eta igo nahi zuela baina debekatuta dagoela esan zuen.

Onduan Elenak esan zuten:

Goazen mendi puntako gaztelua ikustera!

Eta han igo ziren bi neskatxeak gaztelua ikustera, animali

asko ikusi zituzten baina gaua egiten
ari zen. Orduan, Kobazulo bat ikusi zuten.
eta pentsatu zuten gaua han pasatsea.

Hurrengo goizean gatzelura iritsi ziren.
Gose ziren, nekatuta zeuden eta egawi
eve bai, gatzelura sartu zirenean iturria
eta janavia ikusi zituzten. Jan, edan eta lo
egin eta gero, herrira jaitsi ziren. Elena
eta Haizea bidea aurkitzeera joan ziren,
azkenean, aurkitu zuten Elenaren etxea
eta agur esan zion Haizeari baina,
batzuetan geratu egiten ziren herrian.

Paule Artadi Gomez

«Dantza, abestea eta saskibaloira jokatzea gustatzen zait»

Untxi magikoaren abentura

Bazen behin baserri batean bizi zen untxi bat. Lagun asko zituen: behiak, txerriak, oiloak... Baino oso abenturazalea zenez, tarteak baserritik irten eta baso zabalean sartzea gustatzen zitzaion.

Egun batean, aspertuta zegoela, abentura berri bat egitea pentsatu zuen. Txetik irten baino arinago, baserriko sorotik azenario batzuk hartu zituen eta basorantz abiatu zen. Arratsalde gztian hara eta hona ibili zen eta gaua egin zitzaion. Orduan, zuhaitz baten azpira inguratu eta bertan etzan zen lo egiteko asmoa.

Esnatu zenean, jolastera joan zen eta erreka bat aurkitu zuen. Saltoka zebilela, eta errekanren beste aldera pasatu nahi zuenean, salto egin eta hegan hasi zen. Untxia harrituta zegoen, hori berria zelako berentzat. Orduan esan zuen:

- Hau oso dibertigarria da!

Untxiak jolasten eta jolasten jarraitu zuen salto ka eta hegaka. Nekatuta sentitu zenean, zuhaitz baten ondoan gelditu zen. Zuhaitz hartan zegoen urtxintxa batek untxia jolasean hala ikusita galdeitu zion:

- Nola egin dezakezu hegan? Untxiek ez dute hegan egiten!
- Badakit, oso arraroa da ezta?-esan zion untxiak
- Bai oso arraroa da. Non bizi zara?
- Ni baserri batean bizi naiz, baina abentura bat egitera etorri naiz eta orain ez daukat etxerik-erantzun zion untxiak.
- Nirekin etorri ahal zara!-esan zion urtxintxak.
- Eskerrik asko.
- Jarraitu niri!

Untxiak urtxintxari jarraitu zion eta zuhaitz batera heldu ziren biak.

- Zu hemen bizi zara?-galdeitu zion untxiak.
- Bai-esan zuen urtxintxak, enborrari bi Kolpe ematen zizkion bitartean.

Kolpeak eman ondoren, enborra erditik ireki zen eta untxia harrituta zegoen. Gauza asko zeuden: bi logela, sukaldea, egongela, komun bat...

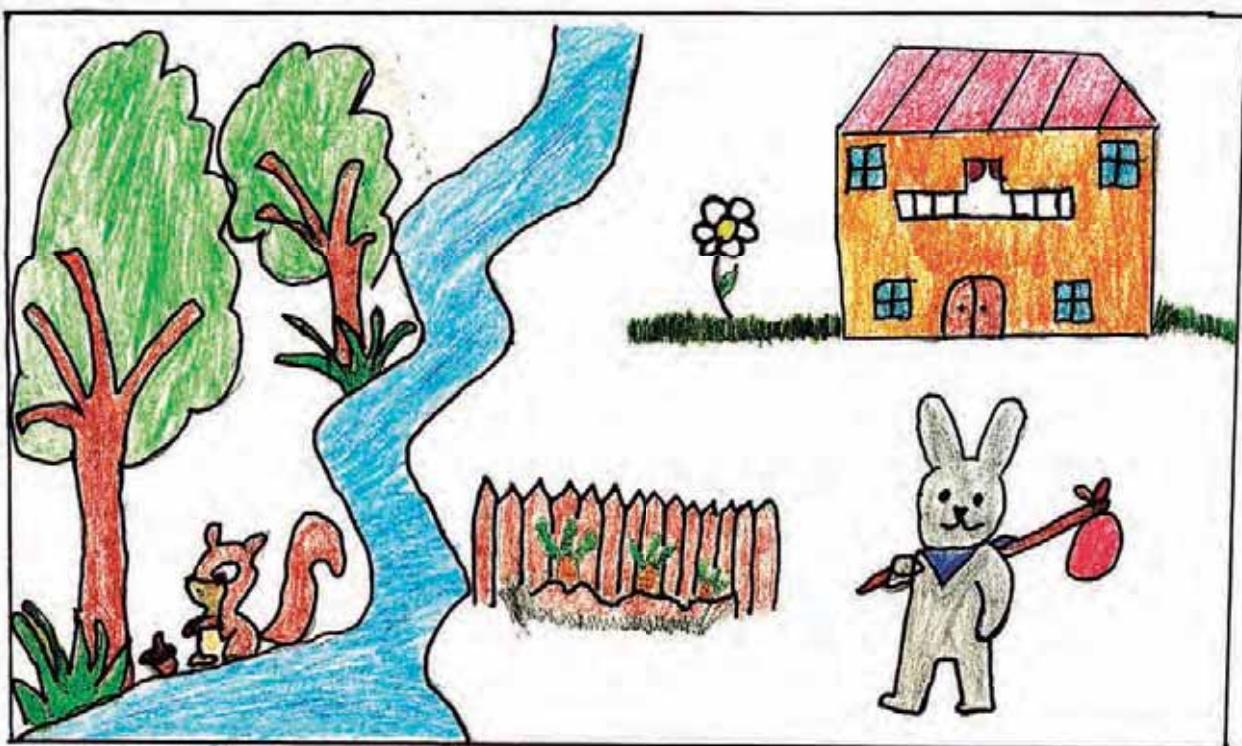
- Hau da zure logela-esan zion urtxintxak.
- Eskerrik asko. Oso polita da!

Egunak eta egunak igaro ziren eta oso ondo pasatzen zuten elkarrekin, zuhaitzetatik igotzen, errekan jolasten...

Goiz batean, untxiak baserrira bueltatzeko ordua zela pentsatu zuen eta urtxintxari esan zion:

- Urtxintxa, baserrira itzuli behar dut.
- Bai egon lasai, ez dago arazorik! - erantzun zion hark
- Eskarrrik asko denagatik, laster itzuliko nai!
- Laster arte!
- Agur!

Azkenean, untxia baserrira bueltatu zen eta gauza asko kontatu zien beste animaliei bizi izandako azken abenturari buruz.

Alaitz Ikazuriaga

«Nagusitan saskibaloiko jokalaria izatea gustatuko litzaidake»

Jon eta saguak

Jon eta Saguak

Baserritik eta polit batean Jon deitzen zen gizon bat bizi zen. Animalia asko zituen eta denak gustatzen zitzazkin. Saguak izan ezik. Mutil altua eta argala zen. Ilea eta begiak marraskiak zituen eta betarreko biribilak. Ehiztaria zen Kortezubian bizi zen, Ibarrolak margotutako bosoan. Familia oso-oso handia zuen, baixa ez zirela oso ondo konpontzera euren artean. Behin, beren emaztea Miren eta Jon baratu egin ziren eta euren umeari Irati eta Jolea amarekin joan ziren. Jon oso triste geratu zen.

Gau batean Jon lo zegoen bitartean lehioa irekitza utzi zuen eta sagu bat sartu zen logelara. Genozeago beste bat holan Jon esnatu zen arte. Orduan arte gurtia saguz beteta zegoela kontuan zuen. Ez zitzazkin saguak gustatzen, telefonia hartu eta Mireni deitu zion;

- Mireu, etorri hona arin mesedezi — esan zion Jonetx
- Ez naiz joango — erantzun zion Mirenetx
- Zergatik? — esan zuen Jonetx
- Lorean nagoelako — erantzun Mirenetx
- Bale, basai egon. Baina, etre gratia. saguz beteta dawhat — esan zuen Jonetx
- Baina, baina, nola da posible! Oraintxe noa — erantzun zion Mirenetx

Emaitea etorri bitartean, ohe gaivera igo eta saguak uratzeko ahalegindu zenu, baina ezin zuten handik atera. Mireu heldu zenean eta logela saguz beterik ikustean, belduritza ohe gaivera igo zenu.

- Aizu, Jon charti pare bat erratz — esan zion Mirenetx
- Oraintxe bertan chartiko ditu — erantzun zion Jonetx

Biatz batera saguei kolpeak eramatea hasi ziren, baina ez zuten alde egitean.

- Algorrik da, sagu gehiegiz dawde. — esan zuen Jonetx
- Ekar ezear traktoria, ea zaunekin ikaratzew dituen! — agindu zion Mirenetx

Traktoriaten zaunkak entzutean, saguak asko ikaratu ziren, baina logelau bueltaka hasi ziren.

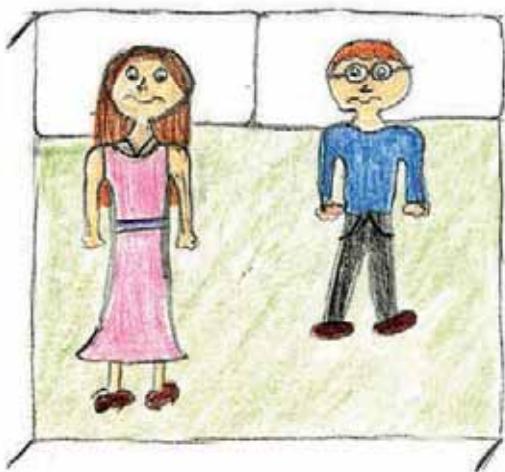
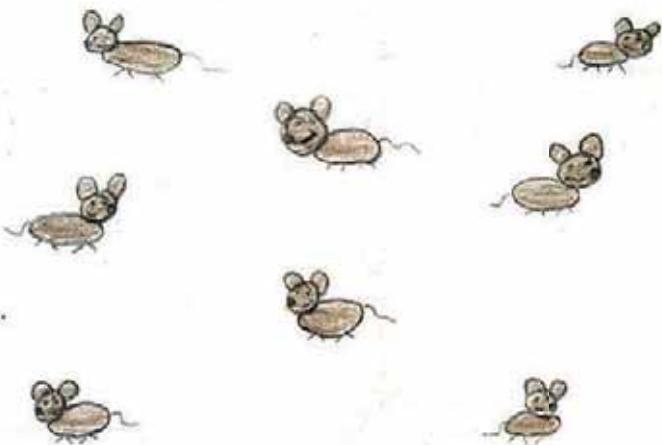
Arosoa ezin zotela. Konpondu ikusi zutenean, herriko zoologikora deitza erabaki zuten. Bitarteau Mirenek Iratiri eta Julevi laguntzera ekortzeko deitu zieu.

Laister iritsi ziren zoologikoko langileak eta esan zieu:

- Ez andurato. Berehala lortuko dugu saguak atxotzea.

Zorro batziki txirula bawa hartu eta mosika jotzen hasi ziren. Irati eta Julek heldu zirenean, mosikaren emittorea dantzaatzan hasi ziren. Saguak, hasieran, hanturik begiratzeko ziren. Gero, etrekketa ateraz zaboldu eta kalejirau atera ziren. Saguak ere iladaw jarrita atzetik jarraitu zieu inguruau zegoten baso batera heldu arte.

Horrela lortu zuten arosoa konponztea. Artxinean gertaera xelebre hark familia berriaz elkarreko baliu izan zuen.

Joan Kortabitarte

«Kirol zalea naiz»

Iratxo Iorezaina**IRATXO LOREZAINA!**

Baixen behin, manduko tokia jakin batean, Txitxilipontxi izeneko eskola bat. Eskola hau oso kantiora eta polita zen. Eskolaren atzeko portean lorategi eta ortu bat zeuden, derrotariko lori, barroki eta gurua arbolaz betetako.

Txitxilipontxiko ikasleek gauza oso ikasten zituzten leku hartan. Izan ere, ikasgailuk modu errosagoan uertzeko tokia apropiora iruditsen zitzaien. Urtik eta bere basunak, bertako ikasleak ziren eta otseinenaldi zosoian lorategira joaten ziren jolastera.

Egun batean, Txitxilipontxiko anderenak oso farrerai arriz ziren lori, barroki eta gurutak desagertzen hasi zirelako eta loptaritzat jo zituzten. Urteak eta bere lagunak.

- Nolik eta denbora osoa posatszen dugun bertan, gu ez gara izan! - esan zuen Urteak.
- Zuek egunero egoten zaitet bestan eta batzuetan, okerkariak

egiten dituzue.- erantsun zuen andererako batek.

Urrax eta berro logunak zigortua geratu ziren; jolasoldi gabe geratu ziren.

- Andererako, zergatik zigortu goitzu esez es bidez egia? -
Galdetu zuen Urraxen lagunetako batek.

- Zergatik diosu? - galdtu zuen andererakoak. Zigortua egin
Ziren bitartean, orozko horrelako kompondu nentsatsen hasi eta
ideia bat bururatu zitzoien: Artua eta koretegia zaintzea
lanean nor den ikusleko.

Andererakoari boimena eskorta ziosten eta boitza emen zien.

Derak gela zeuden bitartean, hauk, izei batetan eskutatu
ziren. Handik eta bi ordura, oho zabolik geratu ziren lopuna
nor zen ikuslea: iratiko testik bat! Monondu horrela, Urrax
izeiaren atzetik irten eta bereganu turbibus ea laguntzak
behar zuen galdetu zion.

Iratikoak orduan boitza erantsun zion: - boi nobea noriz
eta izomaria lapurtzen etortzen noiz. Urrax etabera logunak,
irakurlearengana, herbildu eta bisitakoa kontatu ziota. Ikerlek,
iratikoak bihotz oreka zirudilla eran zien irakurleari eta
akordio botera helbu zien:

iratxo izatea gure ikostetxeko brezaina jatorduen truk.
Urrax etabera logunak, belartsuei loguntzen oso garrantzitsuen
dela konturatu ziren.

Egia era gizarru, begi bilen artean sedurra.
Joan koreabilitate

Anton Martinez Martija

«Nik gehien gustuko dudana lagunekin jolastea da»

Birus erregea

Bazen behin Biruslandia izeneko planeta bat.

Urte askotan lurrera turbildur ziren izakiak gainditeora. Bainu lurtarreko hiruzen kontrako armak sortu situtzen "txertoak" deitzen zinen eta nahi zela hildako egen hasiztegero gauile ateru zinen lurtarrela.

Izena batean Biruskundialko errege-ehreginak sema bat ican zuten eta koronavirus izena jarri zioten. Birus indartsua eta ausanta zen eta gerlari anena libratu zen.

Erregeak semea lumenea

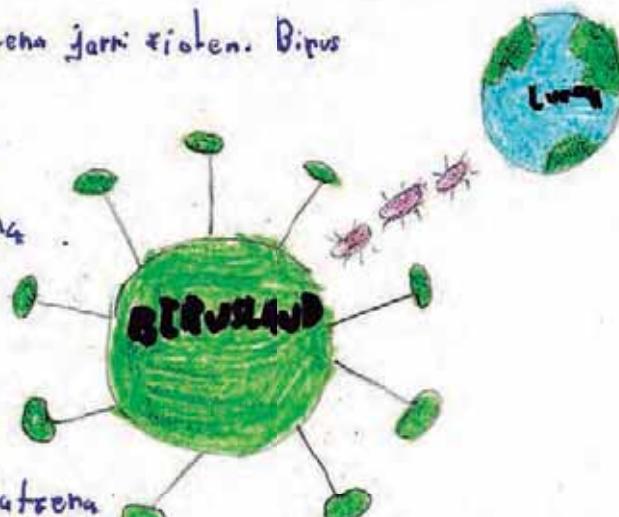
Udali zuen konkistatzen

eta hilabete gutxi batetan gune mundua berlun lehera utzi zuen. Baina berrixtenei funtunen sieropilarri batzuk trenoi ikatagarri

bat sortu zuten eta koronavirusa bere planetara udali zuen ohur

lurdekin: "Ez esiezta turbildur gehiago hemendik!"

Haietik ondo bihi dazinen, gu holoko bisi guitezten.

Izar Elortegi De La Torre

«Izarretatik kolorezko mundua»

Marin eta ostadarraren koloreak

Bazen behin, Mari deitzen zen nekako bat.

Oso zintsoa zen eta oso ona ere baina txantxak egiten zituen.

Arraroa zen, best ute zituela, eskolara amumaren etxera eta abar bakarrik joaten zen.

Egun batean eskolatik itzultean gauza arraro bat zuen eta ezan zuen:

-Haral! Euria eta eguzkia ori du eta ez dago ostadarrik!
Mari Korrika joan zen abisua ematera.

-Aita, aita euria eta eguzkia ori du eta ez dago ostadarrik!
Baina aitak ez zion Kasurik egin. Orduan, Mari amarengana joan zen eta amat ere ez zion Kasurik egin.

-Baina zer egingo dut ink? - esan zuen Mari k. arazoa konpondu nahi on.
Mari, Konpresa irten zen eta zerura begiratu zuen eta
esan zuen:

-Haral! Hungo mendian Kolore gorri bat dago!
Mari mendiru joan zen eta bidean azeri bat topatu zuen eta
esan zion;

-Mesedez, azeri jauzta, joan naiteke zure gainean ostadarraren
arazoa konponteko?

-Bai!- erantzun zion azeriak.

Iuuuuuuuuuuuuu pi! - esan zuen Mari k.

- Heldu gara! -esan zuen azeriak.
Marik zaipi ipotx ikusi ikusi zituen eta bakoitzak kolore bat zeukan.
- E! Ezin duzue ostadarra craman! -esan zuen Marik.
- Zerguitik? - galdu zuen ipotx berdeak.
- Hori txarto dagoelako - crantzun zion neskak.
Ipotxek hor utzi zuten Mari eta korrika alde egin zuten.
- Nora zoazte? - galdu zuen Marik.
Baina ipotxek ez zuten erantzen.
Orduan, Mari beraien atzetik joan zen.
Mendiak gora mendiak behera ibili zen euren atzetik.
Azkenean Marik harrapatu zituen zaipi ipotxak.
- Gureteako dira koloreak! -esan zuen ipotx irdinak.
- Bainaz ergaitik nahi dituzue koloreak? - galdu zuen Marik.
- Triste gaudelako grisean eta koloreak nahi ditugu! - erantzun zion gorriak.
- A, orduan, nik margoztuko zaituztet - esan zuen neskak.
- Baiiiiiiiiiiiiiii! - esan zuten zaipi ipotxek batera.
- Bainaz nire etrea urrun dago, nola helduko gara hara?
galdu zuen Marik.
- Trankil - erantzun zuen moreak.
- Ziz, zaz, pip, pap - esan zuten denak batera.
Eta....
- Zaouz!!!
Bat - batean etxeak zeuden denak.

Ipotrek koloreak eman zituzten eta Mariak ipotrek margoztu zituen.

Baina horien konturatu zen eguzkiak irtu egiten zituela koloreak.

-Itxaron pixka batean, eguzkiak irtu egiten du margoa-ean zuen horiak.

-Orduan, gauza desberdinak probatuko dugu.- Eta horrela egin zuten: rotulagailuekin, pintzelekin, eta... obr probatu zuten baina azkenean, grafitiak egiteko margoarekin lortu zuten.

Mariak denak margoztu eta ipotrek, ostadarra, azeria eta Mari pozik bizi izun ziren.

HALA BAZAN EDO

EZ BAZAN SAR DADILA
OSTADARREKO KOLORETAN!

Irati Fuentes Betanzos

«Bidaiatzea eta irakurtzea gustatzen zait»

Mutil maltzurra

MUTIL MALTZURRA

Bazen behin mutil bat kalean balkarrik bizi zena. Jomaria jateko lapurtu egin behar zuen ez zeukalako dirurik. Ez zuen gamiltzirik, lagunik eta etxerik ere ez. Gurasoek abandonatu egon zuten potreak zirelako. Balkarrik sentitzen zen eta denborarekin oso maltzunra bihurtu zen. Ez zuen ondo sentitzeko ezer. Uste zuen bihotza apurtuta zeukala eta horrela zen.

Egun batean, metalezko bihotz baten zati bat lurrean aurkitu zuen eta ikutzenkoan maitagarriz bat agertu zen. Honek esan zion bazeleka zer pasatzenzitzaion eta lagundegingo zola. Metalezko bihotz honi zen galtzen zitzaion zatia.

Mutila ez zen gidatzen baime atxekin laguntza omartu zuen. Bidean mutila isil- isilde joan zen. Unduri zegoen, ez zellielako zer pasatuko zitzaion.

tráilerrean joan zinen horriko eta heldu zirenean lagunak galdeztu zion mutikoi ea zer aurkitu zuen lurraean. Horrela esan zion apurtuta zegoen metalezko bihotz bat aurkitu zuela. Honi behar zuten sorginleribat egiteko eta armazterakoan edo magiko bat egiten behar zuten. Hau edon zuenezan, por-porrik jarri zen.

Maitagarriaren laguntza gamilia aurkitu zuen. Lan egitea erabaki zuen, doma lortu familiari laguneko eta ez zuen berriro lapurtuko. Lortutako dirwarekin etxera eroski zuen: familiarentzako.

Horrela por-porrik bizi ziren betirako. Motila eta zen berrioztxarto sentitu. Konturatu zen por-porrik egoteko garram-tzotsuena gamilka eta lagunak eduki zee zela. Hemendik arrera dilk arrera lagunak eduki zee zela. Hemendik arrera ez zitzaien bihotza berriro apurtu.

Sergio Tiscenco

«Bideojokoak gustuko ditut»

Izar berri bat

"IZAR BERRI BAT"

Izarrez betetako zervaren azpian
bazen, gora begira bizi zen mutiltxo bat.
Mutil azkar horren izena, Ibai zen.

Gurasoekin batera bizi zen Bilbon hiriko,
eraikin erraldoi baten, hain zuzen ere,
azkeneko solairuan zeukaten etxeen. Leihoz
jositako etxe horretatik ondo baino
hobeto ikusten ziren zeruko izar guztiek.

Ama, ertzaina zen eta aita berriz
astronauta. Amak ordu lizeak pasatzen zituen
lanean, egunez eta gavez. Baina ama lanetik
etorri bitartean, aitarekin egoten zen etxeko
leihoretatik izarrak begiratzan. Modu horretan
niztu zitzaron Ibai, espazio eta galaktikoko
zaletasuna. Txiki-txikitatik izan zuen argi,

bere alda bezala, astronauta izan nahi zuela eta amets hori bete behar zuela.

10 urte bete zituenean gurasoek, panta-puntako teleskopio bat oparitu zioten. Egun horretatik aurrera, gau guztialak pasatu zituen zerua aztertzen. Behin izar berri bat ere aurkitu zuen.

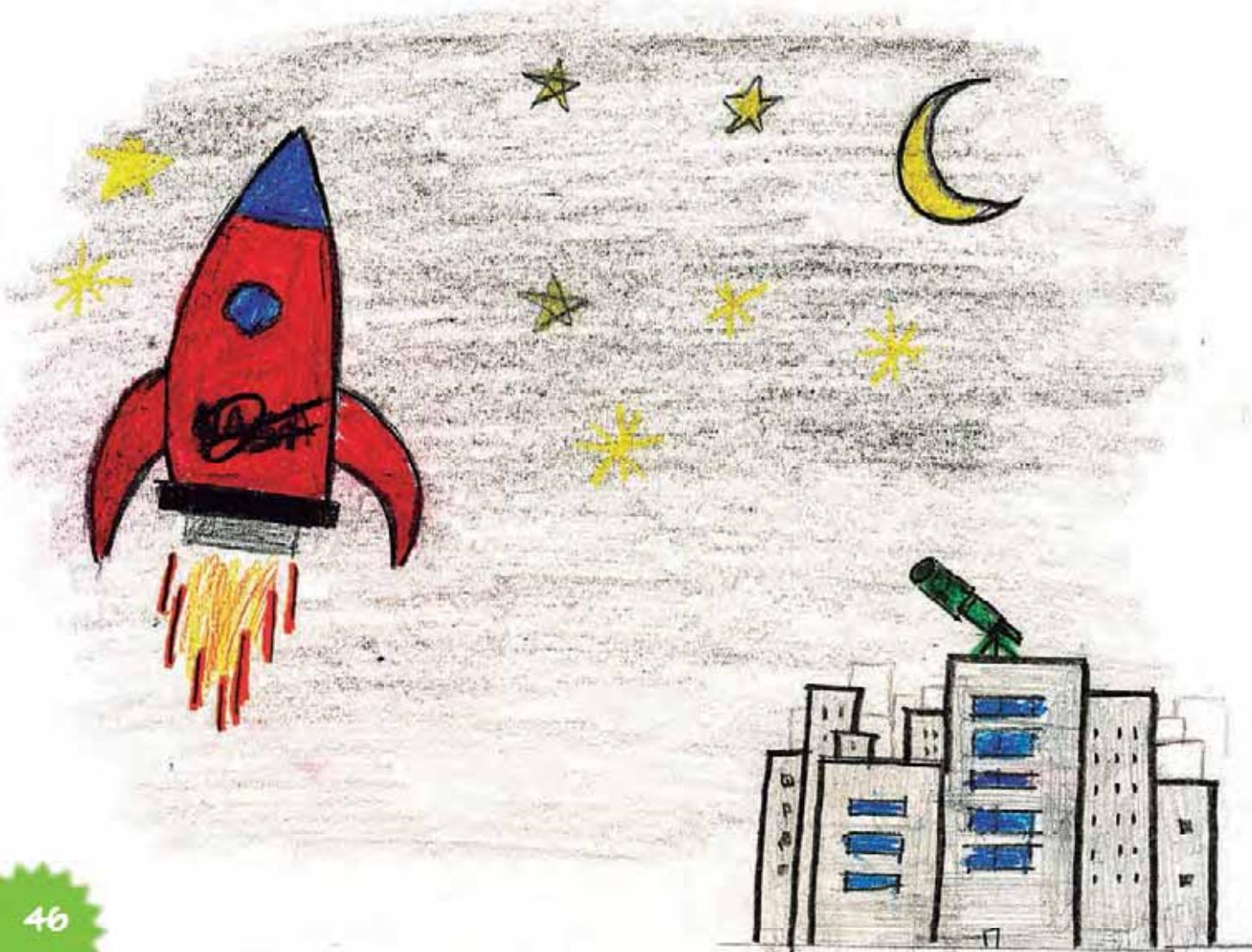
Ordutik aurrera egun zoriontsuak bizi izan zituen. Baina NASAk misio arriskutsu bat egiteko bere alda avkeratu eunean dena aldatu zen. Ez zuen begirik itxi, espazio-ontzia ateratu eta zoruan galdu zen arte.

Irratian espaziontzia k istripua izan zuela entzun euten. Ibai korrika joan zen bere logelara teleskopioaren bila, zoruan bere alda aurkitzeko asmoz, baina egunak etorri, ez zuen inongo arrastorik aurkitu.

Ibai hazi egin zen. Fisiko ikasi zuen astronomiaren inguruari eta astronauta izatea lortu zuen

asko ahalegindu eta gero. Azkenean lortu
uen bere aitaren moduan, umetako ametsak
bete eta astronauta izatea.

NASAri esker, umetan teleskopioarekin aurkitutako
izarra esploratzeko misiun parte hartu zuen.
Entrenamend gogorrak, meteoritoak eta
hilabete asko eta gero, izar berria hartzear
lortu zuten. Izar berri horri ALTA izena
jartzea erabaki zuen Ibaiek. Gauero etxeko
lehiaketak zerura begiratu eta izar berri
horri pizten zen bakoitzean, aita bere
bihotzean bizitile dagoela pentsatzen zuen.

Maia Pertika

«Karatea eta zirkua atsegin ditut»

Ipuinetik ihesi

I PUIINETIK IHESI

Oraintxela urte asko, eta asko ipuin erainean, batezbeste 3 ipuin

Oso ezagun:

Piñotxo, hiru txemitzale eta Hamalingo txirularia. Piñotxo eguna zleoa Zer,

bati beti ormentzen zuen txapal hori bat lumenak eta gizon bat

esater zuen bukaitean Sudarraren libatzen zitzaien. 3 txemitzalea neba

omebak zinen hondiora atxekoz zor erdikoan amera eta txileera

aurantzen. Azkenengoz Hamalingo txirularia Iba monroz lizuna zuen, begi

berde Salerrat eta bere hiru hondiorik ahal zituen gizakiale hipnotizatzen.

Egin bat ean, asperitu agin zinen beti berdinera egiteaz norragaitik

era batez zuten Ipuinetatik lehertzea. Mendiorantz jaun zinen, eta hori,

Hamalingo txirulariale, hiru txerriztak topo agin zuten. Harehusta gora eta

Zinen basteak, txenxi hondiora hasi zor hitz egiten eta han egon zuen;

Zu zu zuza non sortzeko zarete? pindadea esan zion, bera alpertutan zegoela

bati berdina egiteaz, Kanalingo teknologia eran zuen, bera ere baiatz
eta 3+kerrotxale ere. Lasteren egia zinen lagunak, donale batzera
joan zinen mundua ezagutzen. Gaila egiten harri zeren
egurrezko txabola bat aurkitu zuen, eta hori gizon zahar bat
zeagoen. Bizar luze berri batzuen. Harria bosten bila lantza batzuen
galdeku zuen. Ezatz eran zioten, buina jaleiñ mire Santa Zlotzaien.
Zen zinen horrek bolale jaleiñ nahi zuen, gizonek 4 bida magiko
Zonenetan erantzen zien, ezkontatuta zeludale, eta ordu txanpletan et
jauztekero, bertako iuriak erremontea atalde zela aperten. Baiez, baita
lealitatezkoak. Ahal zinen joan. Baiez, beretako gizonek horri deragintz
egia beri eta donale harrituta geratu zinen. Mengo oho zoleinean
egi, zuen lo eta oileanak baturria egia zuenean, baten bila joan
zinen. Lehen gizarteak. ^{bilatzen} zuen baia ez zuen ez es aurkitzen.
Hendike momentu batera, lehiaketa garbia eta 40 lehunale, antza denez heurek
oren hand bolen bila zabitzaio, zirkularistikoa hantza atzean ezkontatuz zinen.
Hon zerbaiten, txarreko txikiko sonak. Zorbaik igorri zuen Ipurdiaren legeztaren
Zegoen, buelta eman zuenean Ikerketa zer za... eta orain zez zer?

bola bat zor! denak pozares, pozez barte leku batera joan zinen, baina
joxa zenderen Garfiide eta 40 kapurrek Pinotxores Sudurra

Ikerri zuten eta heuren atzetile joan zinen. Ez zituzten

harrepatu, baina hurbil zenderen harrapatzeko, despitatu egon

eztuzten. Gero martegorri bat hegaz ikerri zuten, Liburu galduet
zooten eta Kamponilla deitzan zor. Zer egiten zuten han galduet
zor eta erantzun zituen bola magloko batzuk aunkitzan zenderak.

Kamponillak agor zorren bora atxan bat zegoela, Bora atxoa joan

zinen, han eskerrik eran zortekotan Kamponillari bolalgarratik eta

joan egon zinen. Lurraren egon zuten le eta hurrengo egunaen zibilen

bola joango zinen. Ibarra zizenean baranorturantza joan zinen.

Han kolaturak maztu eta ure edaten zenderak han barnean ure eta

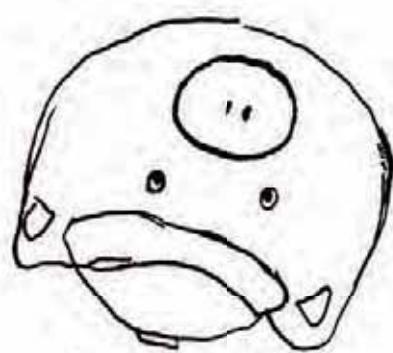
barte berbait zegoen, bola bat zor!. Geroago, Gergio atxan biloretik,
paratu zor, Moreki njo txinubiala hemelinko. So longo leale atera zibilak,

eta albo batean utzi zituen gaixotek bola Sollaku zistuen longotako
hantza, Pinotxole bola hantu eta gizonari eman zion. Liburera

helder zizonean ipurutak, hebeak zinen, Hala batzen eta ez

bazar san dadula kalabazar eta atera da dula Ipurutak
erre inuko plazan.

Matagora bat da
ipuñale horleaz gora
dendolates.

~~Hada~~

Malen Zabala Gartzia

«Nire txakurrarekin paseatzen irtetzea gustatzen zait»

Lepoko magikoa

LEPOKO MagikOdo

Batzen behin, June izeneko neska bat. Junek 9 urte zituen eta Gernikan bizi zen. Ile labur eta horixka zuen. Oso alaia eta diberhigarririk zuten. Txakur bat zuen. Txintxo izenekoa, berarekin asko jolasten zuena. June eta Txintxo egunero irtetzen ziren paseatzera alboko parkera.

Egun batean, Junek maitagarriren liburu bat hartu zuen irakurtzeko eta Txintxorekin parkera joan zen. Parkean Liberek egin zuten topo, bere ikastolako lagun bat.

- Kaixo hiba - esan zion Junek.
- Kaixo June - erantzun zuen
- Zei egiter duzu parkean? - galdeatu zion Libek.
- Txintxo paseatzera irten naiz eta liburu hau irakurtiko dut.
- Zerera da? - galdeatu zion Libek
- Maitagarriei buruz - erantzun zion Junek.
- Halaz Pili bat gustatzen zaizkit maitagarriren ipuinak. Ikusi dezakiset?
- Junek Libet eman zion liburua baina Libek estropesu egin eta liburua lurrera erori zen.

Orduan, Txintxo liburu gainean jartzi zen. Junek gainetik kentzeko esan zion baina ez zion kasurik egin. June hasarratu egin zen eta zarata pixka bat egin zion.

-Txintxo, kendi liburu gainetik orainorr

-Guau guau - erantzun zion Txintxok sountza eginez.

Bapatean, Poof, beste leku batean agertu ziren hirurak.

June eta libe oso beldortuta zeuden.

-June nongaudie? Zer gertatu da? - galdeatu zion libek ikaratuak

- Ez dakin! Baino leku hori ezaguna egiten zait.

Leku hori baso bat zen baina oso eberdina. Zuhaitzak moreak ziren, eguzkia urdina zen eta mendiek ostadarren kolorekoak.

Hiruko batean, zuhaitz batetako odatuetan zerbitz entzutzen zuten, maitagarri bat zien. Segituan konturatu zien June:

-Libe, liburuko maitagarriren basoangaudie?

- Benetan? A ze pasada?

Hirurak batera, betarengana turbildu ziren. Maitagarria triki-trikia zen baina disidira eta argi asteko egiten zituen. Ionek galdeatu zion:

- Nola irten gaitezke hemendik?

-Zerbait magikorekin sortu zarete, beraz, zerbait magikoa behar duzue itteteko-erantzun zion maitagarriari.

-Zerbait magikoa? Gur ez dawagi ezermagikorik - esan zuen libek.

-Ondo pentsatu - erantzun zion maitagarriak.

Neskak pentsatzen hasi ziren nola heldu ziren baso hortzaren Txintxo liburu gainean jartzi eta sountza egia zuenean gertatu zuten dena. Beraz Txintxok zerbait magikoa zuela pentsatu zuten.

Liber maitagarriari galdu zuen:

- Txintxok daraman lepokoak magikoa izan daiteke?

Maitagarria txakuraren gara hurbildu eta konprobatu egin zuen.

- Bai, magikoa da!

- Mila esker-esan zioten lagunek maitagarriari.

Junek eta libek, Txintxo liburu gainean joari zuten berriro eta zaunka egitero eskatu zion Junek. Txintxok zaunka egin zuen eta segituan, etxera itzuli ziren hirurak.

Junek eta libe oso pozik zauden, saltokoa eta battezka hasi ziren, Txintxo ere bai.

Berrico ziren buellan Gernikan.

Egun zoragarria eta magikoa izan zen beraienbat baina Junek Txintxori lepokoak kendu eta betiko gerde zuen. Maitagarrien bido magikoko sekretua inork ez jokiteko.

Hala bazan edo ez bazan,
sar dadila kalabazan
eta atora dadila
maitagarrien basoko plazan.

Ane Etxebarria Uria

«Ez dugu inor baztertu behar gure modukoa ez bada»

Bizitza gogorra

Bizitza gogorra

Baten behin 11 urteko neska bat, Amala itxekoa, begi marraskak zituen eta ile beltza -beltza, asko giztaien zitziaz lagunetkin jolastea, etxeen amea eta aitaren bitzi zen Alisha ama eta Shari aita. Amala sinatu herri batean bizi zen Alepon. Alepo herria et zen oso aberatsa, baina hango jendea oso zoriontzua zen han.

Egun eguzkitsu batean Amala jolasean zegoela aita etorrizitziaz et oso arpegi alaizarekin Amalak arduratuta begiratzen zuen aitak besotik hastu eta etxera etman zuen. Amalak galdu zuen ea zer geratzen den eta aitak esan zion gerra hasiko zen zurrumurruak zeudela eta badetz-pada etxeak egotea, onena izango zela.

- Hurrengo egunean etxeko lehiotik soldaduak hasi ziren ikusten denak oso arduratuta geunden. Argi zegoen gerra hasiko zela. Aitak esan zuen:
- Gerra hasiko denet Alepotik ihes egin behar dugu leku seguru batera!
 - Amak arduratuta esan zion?
 - Norcupnola?

Eta aitak erantzin zion:

- Europarri jocaten sariatu gaitezke.

Ama bateko keinu batekin erantzin zion. Denok geundean arduraturik etxeetako agur esan genion, herrion gero eta soldadu gehiago ikusi genituen jendea korrika ikusi eta gu ere korrika hasi ginen gainetikoa. Zegoen barkura sotu ginen aitari besarkatua nien begiaile itxiz. Belarretza neukon et nelaien zer geratuko zen, aitari besarkatua loak hortu nuen.

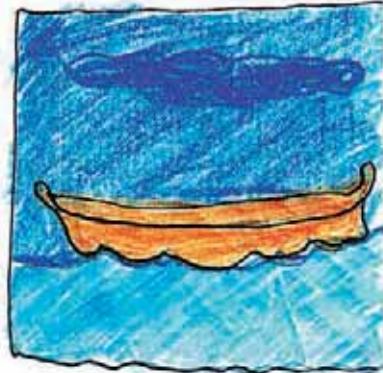
Zarata batek esnatu ninduen ama bat zen bere umea falta zela esanet berandu zen et zegoen itxu txikiko modusik. Gaba osoa igaro genuen txalupa molarikatu hosten.

Hurrengo eguna heldu zen baina et seneukon eter gosatikoa. Beraz, et genuen eter jan. Aspertuta eta arduraturik paisaria begizaten nengotak aletak gnis bat hurbilten ikusi nuen barkuko egi abisatu nien,

baina marratokiak jada gure txalupara heldu ziren, urdui nengoetan et nelaien zer egin eta barkuko batek denok zutik jarriko aginduwa beta zuen. Denok zutik jarri ginen eta bapatean, barkua desorekatzen hasi zen eta bapatean aita marratzen bezkorria bihurtu zen, negarretz hasi mintzen, amak besarkada handi bat eman zidon. Oso triste

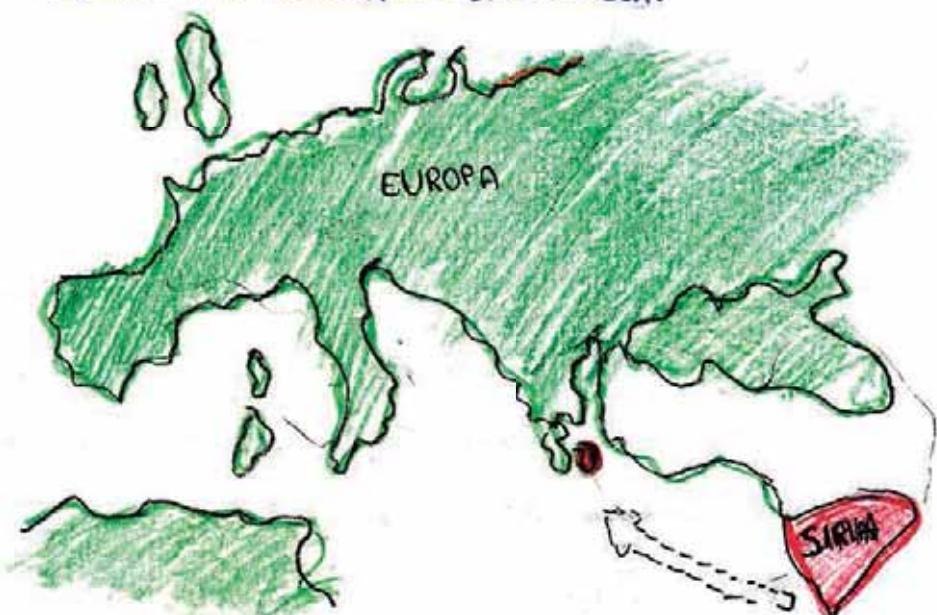
geunden denok baina egoera et zen bat ere oia beraz, arrauak hortu eta denok lanean hasi sinen. Egun osoa eraman genuen arrauak askatu gabe baina gaba heldu zen.

Desrepente hotzikara bat zentitu nuen. Hanketen eta esnatu egin nintzen txalupa uret betetzten hasi zen txalupak jendeari abisatu nien eta gure europariek jarri genituen leuden zuloetan, et zirudien asko aguantatikoa zirenik baina gaba pasatela bai.

3. esuna heldu zitzagun denak esnatu ginen bat itzal etik Sheik itxarren eta ez zen esnaten arnasa harken zire baina etoso ondo, konostea galdua zuukan eta zuelako eter jan eta edan oraindik agurantzioa genuen. Eguztioran berriro hotzikari desabegina sentitu nuen Ingurua begiratu eta lanoa besterik ez zen ikuszen lurra begiratu eta barkua urez betetzen zegoen, eta geneukon eten jarritako eta barkua ondorritzen zegoen. Sheik-ten amak Sheik hartz eta denak txalupat salto egin genuen, ura izotzta zegoen, Laino ordean asgi bat ikusi genuen esperantzai bakoira zen Open armadako elkarleko... Al tien segituen igo sintutzen janaria ura eta meditazio eman zitzaguten Segun i-garo genituen jan gabe, Predicinak zuden inork eta zeukan zauri fisikorik baina denak gizonen baruko zaurielako osotz triste nengoen aita galdu nuelako eta baitet ere gure hozia utzi senuelako, baina aurreko jarraitu behar genuen.
Aitzenean! Oihukatu genuen denek europana saltu ginen.

Hobelakoa non da nire bitixa sasoriak. Baina ziontzet bezirik jarrakien ditu Alepotas eta aiteren nutzunearekin.

Nahia Goienetxe Esquibel

«Zinema, eskiatzea, saskibaloia eta surf-a gustatzen zait»

Aberastasunetik zoriontasunera

Aberastasunetik zoriontasunera

Orain dela urte asko, goiz eguzkitzu batean, neskatala polit-polit bat joio zen Londreseko famili aberats batean. Zor ezena jarri zioten. Oso polita zen: begi urdinak zituen, ile luze horitzka, sudur borobil-borobila eta aral argia. Baino zor ez zen beste umeen modukoa. Bere familia oso aberatza zen, eta etxe handi eta argitsu batean bizi zen, jostailuz eta panpinet inguraturik. Oso pozik bizi zen, bere gurasoek egunero-egunero jostailu berriak erosten zitxiotelako. Ez zitzaion gustatzen jendearerkin egotea, ezta inorekin hitz egiterik ere. Jostailuekin eta panpina berriekin egotea baino ez zuen nahi. Pentsatzen zuen zoriontsua zela, baina oher zegoen. Jendea ez zen berarengana hurbiltzen, beti baliardadean eta isiltasunean egoten zen aberastasunez inguraturik.

Hamalau urte bete zituenean, gurasoek lannerako bidean auto-istripu bat izan zuten. Ama bertan hil zen eta aita larriki zaun itza eraman zuten ospitalera. Bertan hiru egun egin zituen eta laugarrenean hil egin zen. Zor denbora guzti horretan aitaren ondoan egon zen lagunten eta lasaitasuna ematen, baina beti isiltasunean. Hitz egitea ez zitzaion gustatzen, eta halako momento latzteran ere. Bere burua pampina berrietan pentsatzen zegoen.

Aita hil ondoren, zor bakarrrik gelditu zen et zuelako beste señiderik ez lagunik. Ez zehien zer egin eta bere jostailu eta pampinek ez zioten lasaitasunik ematen. Ez zehien nori esan gurasoak hil egin zitzaithiela eta etxean gelditzea aukeratu zuen pampina eta jostailuekin, ihori ezer esan gabe. Bera joaten zen erosketak egitera, etxeko lanak egiten zituen eta egun gustia pasatzeari zuen isiltasunean jostailuei begira.

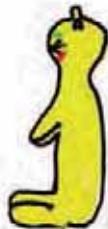
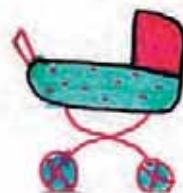
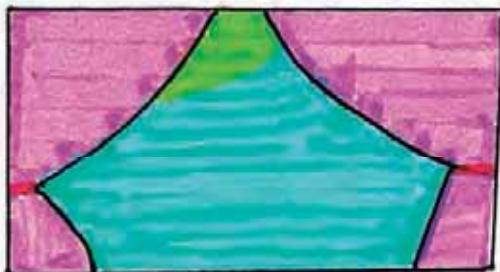
Halako batean, aita hil zenetik hilabetera, etxeko tinbrean jo zuten. Atea ireki eta eskolako zurendariarekin aurkitu zen. Orduan gurasoek gertatutakoa viotatu zion.

- Zor, oso gantea zara eta erin zara bakarrrik bizi-esan zion zurendariak.
- Baina ni ez nago ohitura eztzagunekin egotera - erantun zion Zor.
- Egon lasai, denborarekin lortuko duzu.

Bi astetara, zoe familia barri batean bizi zitzen aurkitu zen. Etxea oso txikia zen, iluna, apaingarririk gabekoa. Ez zegoen panpinarik ez jostailurik, baina etxe horretan guraso berbaldunak zeluden.

Oso txarto pasatu zuen lehen egunetan, baina guraso-ordeek goizero esnatzeko ematen zioten musutxoa gero eta gehiago gustatzen zitzaiion. Gauetan elkarrekin izaten zituzten elkarritzetako ere gustukoak zituen. Eskolan gertatutako gurtua kontuan zien eta beraiek ere egunean zehar egindakoan analizten zioten. Barre asko egiten zuten elkarrekin eta zoe konturatu zen hitz egitea gero eta gehiago gustatzen zitzaiola. Eskolan ere gero eta lagun gehiago egiten ari zen.

Azkenean konturatu zen oso positibizela zela jende artean eta jostailuak eta panpinak etzitzuela behar zoriontsu izateko.

Aner Legarreta Ituarte

«Gure ingurumena zaintzen ez badugu,
gizakiontzat ondorio latzak agertuko dira»

Balearen erakutsia

BALÉAREN ERAKUTSIA

Mikel asti izena eta urte asko daramatzat deganeko mundu honeton. Pesi
biñi banaria ere, biñiha nahiko gororia izan dit, bestek besterik gizakien
Mundu garran formak eta lagun ugarit godelu bainitzuen. Gainera, urte
asko emon asti bolle horrapetean hala eta hura, Pescaren amiskak
berdakorr-bertara erregutuz. Gaurta asti guski asti nire berrihan: gendek
orar gaiztakorrak aberostasuna, misericordia... Daina gehien hamiltzen narena
gizakiek mendebaldeko pescadako hainbeste pescarite eta handamerak
guskiak eraindik 2.107. urte honeton gizakiek munduko gizaki indartsu eta
lokatatsuenak sentitzea.

Kontakiko gizartea hori asti gertatu zuen gizakiek Irunagarririenak da.

Egun batzary bolle bat afortu zen gure aurrean. Dimu ikasentzia izeneko
balentzak gizaso zelotakoen gaudelak, beste hogezi beti legunekin. Nintzear
eta balea guski bezain lester, eropak prest zituzten.

—Ander, ez utzi bolle hura eskerotzen! —esaten zuten arantzale gizakiek.

Bolea mungildu egia zeren berrehala eta hoge metroa erregatu zen, berriz. Dima itsasontzia hurbildu zen baina effentik ziren, behin eta berrino mungildu eta urrunzten loztzen. Bat-batean, ipar txenaden talde handi bat balearen gaineko posizio ziren eta haitzulo txiki bat balearen lepoan jarriz ziren. Sonesterina beldiak ze, txoria eta balea ur capen desagertu ziren.

— Baino zela da posible txoria baleazkin batera uporatzen! — esan zuten Kide batzuk apetia eskuen zuelotik.

— Norra gero ote oira? — galedu zuten beste batzuk.

Zera gerbi eta glosoa bare-bare regozen egin loztzen, last-batean, donbidea handi bat entzun genuen ikasentziaren arripaldetan. Denak hamarkik guden, glosa sakonetan nabigatzaren orri sindako. Berrehala beste kolpe bat sumatu genuen. Alde guztietara begiratzen hasi eta ikasentziaren brantza aldetik entzun ziren:

— Begiñor, hor dugu loalea!

Lester eragutu genkeen denak. Antza batean, harreagatzeko moniobrak hasi genituen, baina berrizo ere bale hura zurakon jolasten zebilala ohartu ginen. Ez zigu argo elektrikozkin harreapatzeko distantzia era hurbiltzen zuten.

Orduan txoria binkarmean zuela egindako uporatza eta hori gizaiden gogora. Di aldint pentsatu gabe unekotien eliptica hantzu eta uretarra jaistek lagunha esku zuen bi kideari.

— Bainazortu egin al zara? Boleak akabatuko zaiztut! — esan zidan entziko gaitzok.

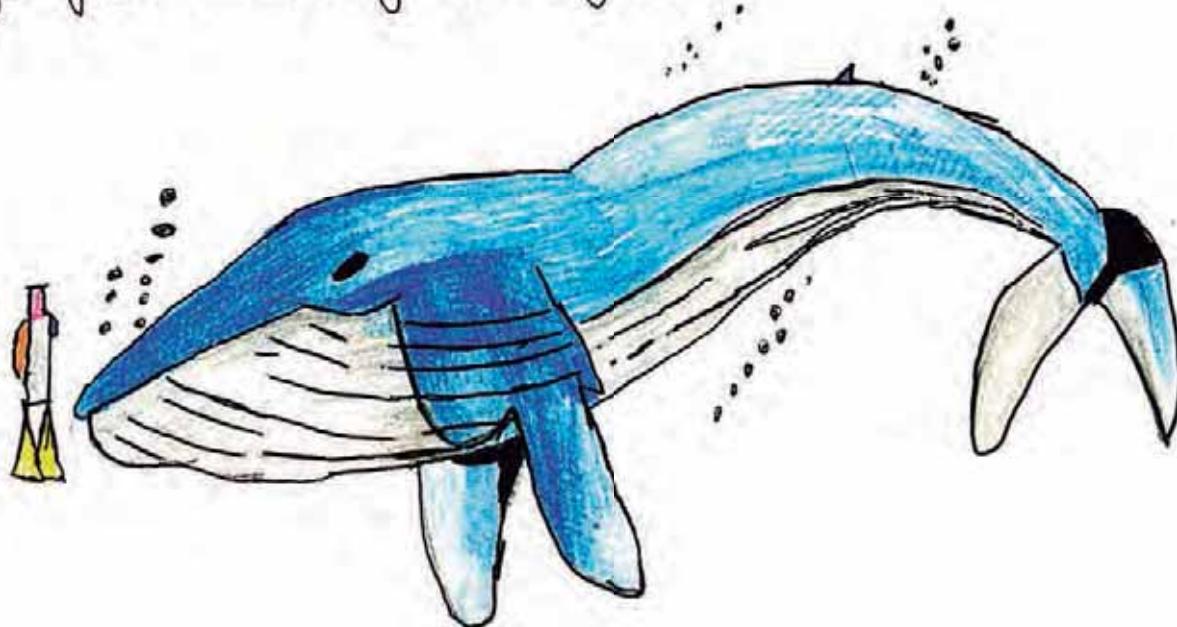
— Ez dit uste. Ez denean Kasutan erantzunak izana neurri gain hartzen dit erosten nien.

Oinetan jarriz niven aldei orokor eraginez, denbora gutxi behar izan nuen balearen gaina hurrenetik. Zerbat eta hurbilago, orduan eta arrakasta

Sentokien oñten nire bihotz taupadak. Bere parrea fristean, bat-batean
mungoak egin zit. Momentu batean urazalean geldit, nintzen zelentzat.
Bole hura er zit bestek berakakoa, zerbitz aktibitatea nahi zebilela
sentatu nuen. Oxigenoa hartzeko tutua ahoan sartu eta bere bila
absorbi nintzen, itsasoa barrera. Berehalako lehengatua nuen. Geldi-geldi
zegeen eta bere aurrean kolatu nintzen. Orduna gartatu zen sekula
bindearen erdian gauzak harri gainean, baleak zera esan zidun.
— Ez zerrete boteretsuenak, ez zerrete boteretsuenak.

Entzuten oñti nintzena sinestu erorki nengozta, dora batean bere
muturrarekin emondako bultzakaren ondorioz, itsasontziaren aurren
agertu nintzen.

Bostak oñtzen kontutakoa elnesgaitza egongo zaizka. Neuk ere
urteak behar zit gertaera horen zentzuak ulertzeko, baina orain
argi dantza zitzen baleak aktibitatea nahi zidun: Gizafolk earrizten
gehiegizko harrokariez jokatzetan dugula.

Cristina Pereira

«Igeri egitea eta lagunekin egotea ditut gustuko»

Lurretik zerura

Orain dela uste asko, aintzina-aintzina, 1980. urtean, Zeasa izeneko herrian, Jhon Izenello mutil bat bizi zen. 11 urte zituen, eta bere ametsa zerura bidaiatzea zen.

Goizero, lagelako leihoa ireki ondoren, zerurantz begiratzen zuen. Gustoko zuen ariretik ibiltzea, txoriek bezela... Horretarako, gurasoen laguntza beharrezkoa zela uste zuen. Askotan gustatzen zitzaitzion zeruko istoak, astronautak, izarrak, ilargia...

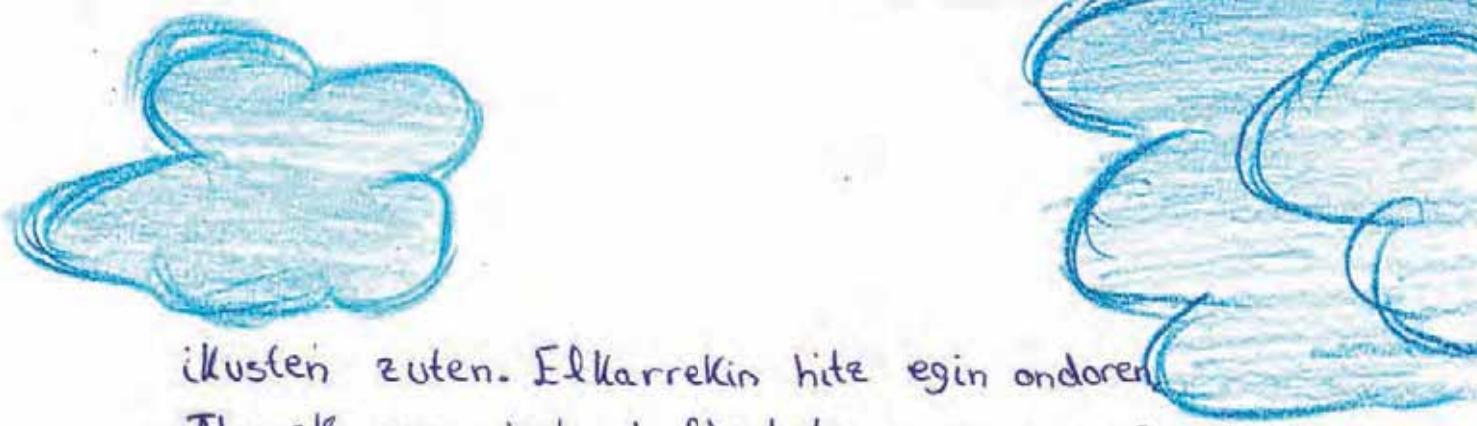
Eguneroako lanak amaitu ondoren, liburutegira joaten zen. Bertan, liburuei esker, ikerketa lanak egiten zituen, zenuari buruz gauza gehiago ikasteko. Liburu interesgarrirenak, etxeak irakurtzeko eramatzen zituen.

Egun batean, ASTRONAUTA izeneko liburua irakurri zuen. Jhoni, asko interesatu zitzaion. Etorkizun batean, bere burua zeruan imaginatzen zuelako. Liburu horretatik hainbat ideia hartu zituen bere bidaiarik prestatzeko. Lehenengo eta behin, zer diren astroak, planetak... ikasten hasi zen. Berriro, liburutegira bueltatu zen eta Astronomiako libururik potolosena hartzea erabaki zuen, ikasten hasteko.

Gainera, Lego jolasetkin, hegazkinak eta helikopteroak egiten zituen. Batzuetan, bere burua ilusten zuen makinak hegalarri horietan.

Goizello **08:00**-ak ziren eta mutikoak eskolara joan behar zuen. Eskolan, bere lagunei kontatu zien zer izan nahi zuen etorkizun batean. Lagunak hori entzutean, aho zabalik geratu ziren eta esan zioten ez zuela amets hori lortuko.

Egunak pasatu gero, gurasoek semea triste

ikusten zuten. Elkarrerkin hitz egin ondoren Jhonek, era bat beldurtuta, zera esari zien:
—Eskolako lagunek ez dute uste Zerura joate-
ko gai naizentik!
Elkarri beguratz, hitz goxoekin azaldu zio-
ten ez zitzaizkiala besteen esanak axola behar.
Hori entzutean, eserita zegoen lekutik jeiki
eta hau erantzun ziens
—Arrazoa duzu! — Ez dut amore emango
eta helburua bete egingo dut...!
Beraz, ASTRONOMIA ikasten jarraituko dut. Eta
holaxe egin zuen.

Egunak, urteak... igoro ziren eta eguneroko
lanari esker, mutikoaren ametsa egi bihurtu
zen.

Oinatz Arejita

«Esku pilotara jolastea eta puzzleak egitea dut gogoko»

Urte arraroa

URTE ARRAROA

Bazen behin neska bat bere osabaren eta izelkoren etxera joan zena. Bertako telebistan koronabirusa deitzen zieten birusari burua hitz egiten zeuden. Txinan ospital handi bat egiten zevdela, oso arriskutsua zela... Neska oso bekuztuta geratu zen albiste guzti hoiak entzunda. Egun besean neskak urtako betetzeen zituenet, biharazunetan urte eguna ospatzeelko jaira gonbidatu zituen bere lagunak. Festa hortan neskak telebistan entzundakoak sortutako ardura agertu ziren bere lagunei. Denak batera zevdela aprobatuz plan bat burutatzen erabaki zuten. Balcoitzak zituen gaitasunak eta lan tresnak baliatuz gaixotasunaren ondorioei aurre egiteko estrategia bat burutatu zituzten. Koronabirus heldu zenean jende asko gaixoten hasi zen eta izua zabaltzen, polizialek ez zuen kalean egiter uzen eta balcardadea eta tristua zen nagusi.

Jendea lanik gabe geratzen hasi zen eta orduan berriro batz zer "konponbideak" deitu zietu taldea. Milioi faktorearekin uza batzen hasi zen, Ainala etxetara janaria elasmaten... eta horrela lagundu zieten hainbat eta hainbat familiak.

Halako batean, neskak beste multiko bat ikusi: even negallos kalean. zer gestaten zituen galderazik, orain janaria baztela baina oraindik beldurra ez zitzaiola kendu erantun zion. Neskak beldur berdinak zituela esan zion baina beldurra kontzko estrategia batzuk zituela: Positibo pentsatza, musika entzutea, musika-tresnak jidea... Orduna hirritik zehar Kontzerto ibiltari bat antolatzea pentsatu euten bien astean. Lagun Iquadrilla kaletik joan zen baina ez euten beste neska multik kalean ikusten. Eguzkia ederra bazei ere, urne guztialak etxean sartuta zeuden bideokontsak eta mobilekin jolasten. Halako batean trumonada handi batzuk hirrikoragi idat guztia kendu euen eta bideokontsolak apurtu egin ziren. Urne haietik noraezean ikusi zituen gure Iquadrillak. Aspertuta zeuden edo galderatua, bideokontsak apurtu egin zitzaizkiela eta ez zelotela zelan jolastu erantun zieten. Orduna Aitor aspaldi bera amonak esandalko jolas batzuekin osoitu zen eta denak hasi zireni denekin jolastu. Halako batean, zuhaitz baten gainean koloretako txori astaro bat ikusi zuten. Txoriari begira geratu zireni eta koronabirusari buruz hitz egiten zeudela txoria berarei hitz egiten hasi zitzaien. Txoriak, antzinako Amazoniako tribu, zahar batuko buruzagi jairitsu bateri ahokularia zela kontaktu zien Iquadrillari eta gaitz eta gerra asko ikusitakoa zela esan zien. Izan ere, txoriak zapiekun eta laurogeita zortzi urte omen zituen. Honek gaitz guztialak sendatzera zituen zuhaitz bat ezagutzen zuela esan zien, eta zuhaitz horrek haziak eman zituen. Baina haziak asin haziak batei segoer ugar ureztatz behar

zutela esan ziren. Kobazulo hori Marien koba zen eta Kontu handiz sartu eta intx behar zen. Iquadrilla berehala abiatu zen kobara baina bestan sasterrakoa Mari esnatz zuten. Oso beldurtxita geratu ziren Marien koronabirusalet gaitza sendatetako ur hori behar zutela azalherakoa, honek ere bere eginkizunean lagunduko zietela esan zirela. Orduran Mari ikonobazuloko ura bere alboan sartu, Iquadrilla guztia bizkar gainean hartu eta txoriarekin batzen hegaz abiatu zirela munduko zetu guztien gainetik; txoriak haziak botzen eta Mari ur magikoarekin ureztatzen. Berchala hasi ziren zuhaitzak tokiz guztietan ernetzen eta lotzen. Koronabirusa guztiz desageritu zen eta txoriak Iquadrillari eginkizun bat eman ziren bere etxera joan aurrelik: Maitasunez bihizteko, osasunez jateko eta natura zaindu eta maitatu beharra dagoela zabalteko esan ziren etorkizuneko gaitik ez izateko.

Iratí Dominguez González

«Lagunek dirua baino gehiago balio dute»

Gurarien dirua

GURARIEN DIRUA

Behin batean mendi puntan zegoen etxe batean 50 urteko gizon bat bizi zen. Jon deitzen zen, ile luzea eta marroia zuen. Bere emaztea Libe deitzen zen. 49 urte zituen, ile beltza eta laburra zuen. Begiak marroiak zituen arbolaren enborraren bezalakoak. 15 seme-alaba zituzten. Nagusienak 23 urte zituen eta txikienak 2 urte. Aitona-amonekin bizi ziren. Aitonak zein amonak ile zuria eta begi urdinak zituzten itsasoko olatuen bezala. Amonak 77 urte zituen aitonak, berriz, 81.

Negua heltzean zegoen eta egurra behar zuten berotzeko. Jon eta haren seme nagusia aizkora hartuta egurraren bila joaten ziren egunero. Egun batean bidez erratu ziren eta... arbolak mozten hasi eta gero arbola bat aurkitu zuten disdiratsua. Mozten hasi eta dirua agertu zen arbolaren barnean. Baina gutun bat ere bazegoen diruaren artean. Gutunak honela esaten zuen: "Diru hau bota sutara, eskatu gurari bat eta errealitye bihurtuko da". Jon eta bere semea harrituta gelditu ziren. Etxerantza joaten hasi eta ez zekiten nundik joan. Ez zuten surik dirua botatzeko, baina bi makila hartuta, bata bestearekin igurtziz sua egin, dirua

bota eta etxera joateko mapa eskatu zuten. Aho bete hortz gelditu ziren egia zela ikustean. Etxera Korrikaren joan eta familiako guztiei esan zieten gertatutakoa. Etxelkoek ez zuten sinesten eta berriro frogatu zuten etxearen. Agatzeko janaria eskatu zuten. Etxekoek alaitasunez beteta zeuden. Jan ondoren aitonarentzako medizina bat eskatu zuten. Aitona oso gaizki zegoen, ezin zuen ia arnasarik hartu, baina medizina hori edan eta gero oso ondo sentitu zen. Ohera joan baino lehen beste gurari bat eskatu zuten; 500.000€. Hurrengo egunean, ohetik jaiki ondoren, arrapaladan joan ziren ia dirua zegoen ikustera. Dirurik ez zegoen, baina mahaiaren gainean gutun bat aurkitu zuten. Gutunean hauxe jartzen zuen: "Kaixo, ni maitagarria naiz. Dirua ezin dizuet ekarri. Dirua ez da bizitzan dugun gauza bakarra. Zuek ez duzue behar dirurik. Elkarrekin zaudete." Gutuna irakurtzean pentsatu zuten: "eta zergatik ez dugu eskatzen dirua eska daitukeela?". Horrela egin zuten, baina ez zen ondo atera.

Bat-batean maitagarria agertu zen eta hauxe esan zien: "Hementxe nago zuekin berba egiteko. Dirua ez da zoriontasuna. Jende askok dirua du kantitate handian eta ez dira zoriontsuak. Hobeagoa da dirurik ez edukitzeara eta lagunak izatea, aberatsa izatea eta lagunilk ez edukitzeara baino. Orduan ez eskatu dirurik, bestela gurarien dirua kendulko dizuet. Eta bat-batean desagertu egin zen. Familiakoek pentsatu zuten amets bat izan zela, baina ez. Benetan gertatutako gauza izan zen.

Jon eta Libek beti nahi izan dute El Cairo hirira joan (Afrika). Txanpona sutara bota eta haien ametsa bete egin zen. Beraien atzean, zerutik jausitako 19 txartel erori ziren El Cairora joateko. Maletak egin ondoren agaldu, eta

oso goiz joan ziren ohera. Hurrengo egunean goizeko sei eta erdietan altxatu ziren, goizeko bederatzi eta aireportuan egon behar zirelako.

Gosaldu, jantzi, maletak kartu eta aireportura joan ziren.

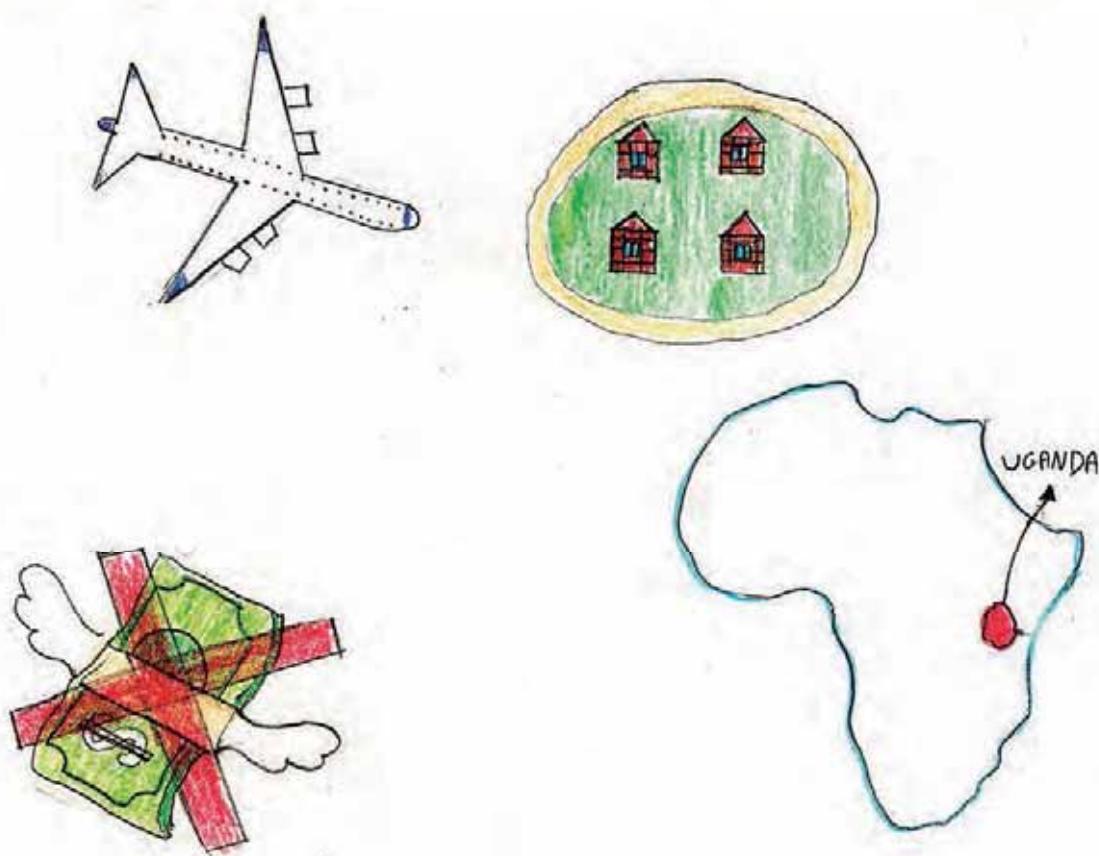
6km egin behar zituzten oinez aireportura heltzeko.

Goizeko zapiri eta erdietan han zeuden guztia: aita, ama, aitona, amona eta seme-alabak. Hegazkinean

igo eta hegazkina aíreratu egin zen. Behin zervan igonda leihotik begiratu eta uharte trikiak ikusten ziren. Mendebaldeetik haize oso gogorra zetorren. Minutu batzuk pasa ziren eta trapadarra hasi zen. Horren ondorioz Uganda hirian lurreratu behar izan zuten. Lurreratu ostean ez zuten ikusi ez hotelik ez ostaturik. Lastoz eta makilaz egindako etxeak soiliik ikusi zituzten. Azagatak 2 aukera zituztela esan zien: hegazkinean lo egitea (ez zegen leku handirik) edo lastoz eta makilaz egindako etxeetan lo egitea. Lastozko eta makilozko etxeetan egin zuten lo. Jaiki zirenean 5 pertsona zeuden haien etxearen. 5 pertsona horiek autobus zahar bat zuten atzean. Batak keinu bat egin zuen eta familikoek pentsatu zuten keinu horrek beraiei jarraitzeko esan nahi zuela. Guztiauk autobusean igo ziren. Ikeratuta gelditu ziren. Hiria erakusten hasi ziren eta familikoek ikusterakoan ia ez zutela ez urik, ez janaririk ezta ia etxerik, beraiek eramandako janaria, ura eta arropa batzuk haiiei ematea pentsatu zuten. 5 egun pasa zituzten Ugandan. Azagatak esan zuen joan ahal zela El Cairora, pentsatu zuten Ugandan gelditzera denbora gehiago.

Harri batzuk hartuta adreilu batzuk egin zituzten. Basatza, lastoa eta ur apur batekin zementoa egin zuten. Horrek in etxeak egin ahal zituzten. Aitonak ideia bat eduki zuen: gurarien diruarekin Uganda adreiluzko etxeak egitea. Ordutik suu piztu eta txanpona bota zuten. Etxeak oso politak izan ziren. Horrela Jon, Libe, aitona, amona eta seme-alabak ikasi zuten dirua ez dela biziñan beharrezkoa den gauza bakarra eta lagunek dirua baino gehiago balio dutela. Hortik aurrera gurarien dirua Ugandakoiei opariatu zieten.

Izaro Anakabe Martinez

«Sukaldatzea, irudikatzea eta igeriketa ditut gustuko»

Laura neska bikaina

Kaixo, Laura naiz era 11 urte ditut. Euskoal Herriau jaio nintzen baina 10 hilabetez nirela nire aitaren lauarengotik Fraunziara etorri ginen bizitzera. Gaixotsun bimxi bat dawkat Down sindromea izenekoa. Ez naiz inoiz eskola batean egon, beri amau erauutsi dir etxeau. Gaur amau, eskolara hasteko konbentzitu nau kurso berria hastea dago eta. Nire helburu baxarra lagunau egitea da. Oso orduri eta beldur-tuto nago ez dawitelaue gelau onartua istango bauaz, gurpildun aukia dawkat eta.

Eskolako korridoreetan denau begiratzzen naue. Lehen bi orduetan Matematika eta Frantsesa ditut. Matematikou gogoko ditut baina ez didare parte hartzeo aurkerariik ematen. Jateko ordua iritsi da, ni baxarrak nago jauttukiko mahai batean. Nesua ilehoridun bat nire ondoan eser, da eta hitz egitea hasi gara. Summer du izena eta oso neskatoxa jarorra

da. Berau ere matematikak gustuko diru. Gure aurreko mahaian gelako mutiko harroenak daude. Leo eta Mateo dira eta biau niri barreska ari dira. Nire aurpegia ez da oso normala ezkerraldeko begia eskuinerantz begira dago eta eskuinaldeko begia ezkerreantz. Horregaitik betaurrekoan erabitzen ditut. Bi mutilau ogi maniarenin bobun egin eta niri jauritzzen daude. Momentu hartau garbitzai-
lea etorri eta Leo eta Mateo eserita daude
mahai ~~guztiani~~ errieta egin die. Horriu cursun dut
Leo eta Mateo zigortu didustela eta jantokia gar-
bitu behar izan dutela. Gure jantokian saborregi
bat ematen du, lurra jatekoz eta ogi bolez be-
tea dago. A ze nazua! Anderenao gelara sartu
eta hortik pixka batzera Leo eta Mateo heldu
dira. Lehenengoan pena emau didate baina zigorra
meresi zutela uste dut. Gaur egun berri bat da, gelara
sartu eta jarraian konturatu naiz Leo eta Mateo
ez daudela. Anderenao esan digu susendariaren bule-
goan daudela atzoaarenengaitik. Bi mutilau gelara
heldu denean negar malkoz, begiak gorri-gorri
situatzen eta lurrera begiratzen. Egon dira inork ez
ikusteko. Motxila hartu, barkamena eskatu didate eta
segituan joan egin dira. Nire ustez barkamena

eskatzear ezt du ezer konpontsen. Barkamena eskatzea egurrean huts bat jartzea eta gero kentzea modukoa da, marka betirauo gelditzen baita. Baino pertsona gusiorik bigarren aurera bat merezi dugu eta beraz biei barkatzea eta aurera berri bat ematea eratzen dute.

• • •

Oraintxe, arrean gauide zari banaketa bat dugu eza. Chiping zuzendarian hitzaldi luze bat eman eta zorian banatzten hasi da. Ikerketa jakintsuenaren zaria Veronikak eta Michellek irabazi dute, biau eskolako notariak hoberenak arera dituztelako. Baino eredu gehien eman duen ikaslearena berriaz... Nik! A zelako sorpresa nirea!!! Denak txalo zaparrada bat jo dute, laioneran sentitzen naiz eta nire izena orhukatz estenatouira igo naiz. Azkenik zuzendarian domin bat eman dit.

Ikerketa hau oso harriguria izan da! Begira nola hasi era amaitu dudan, oso pozik era lagun askorekin.

INOR EZ DUGU BAZTERTU BEHAR GURELAKOA EZ BADA!!!

argitaratzailea:

GERNIKA-LUMOKO UDALA

Hezkuntza Saila

Euskera Zerbitzua

gerniaka-lumoko
euskara zerbitzua

babeslea:

